

SEANCES DU MARDI 29 MARS 1994
 VERGADERINGEN VAN DINSDAG 29 MAART 1994

MATIN

SOMMAIRE:

CONGES:

Page 1639.

EXCUSES:

Page 1639.

PROJET DE LOI (Discussion):

Projet de loi portant exécution du plan global en matière de fiscalité.

Discussion générale. — *Orateurs*: M. Hatry (motion d'ordre), M. le Président (motion d'ordre), MM. Geens, rapporteur, Van Thillo, Deprez, Vancrombruggen, Garcia, Jonckheer, Verreycken, Goovaerts, Verschueren, Cooreman, M. Maystadt, ministre des Finances, p. 1639.

APRES-MIDI

SOMMAIRE:

CONGE:

Page 1651.

EXCUSES:

Page 1651.

MESSAGES:

Page 1651.

Chambre des représentants.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1993-1994
 Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1993-1994

OCHTEND

INHOUDSOPGAVE:

VERLOF:

Bladzijde 1639.

VERONTSCHULDIGD:

Bladzijde 1639.

ONTWERP VAN WET (Beraadslaging):

Ontwerp van wet tot uitvoering van het globaal plan op het stuk van de fiscaliteit.

Algemene beraadslaging. — *Sprekers*: de heer Hatry (motie van orde), de Voorzitter (motie van orde), de heren Geens, rapporteur, Van Thillo, Deprez, Vancrombruggen, Garcia, Jonckheer, Verreycken, Goovaerts, Verschueren, Cooreman, de heer Maystadt, minister van Financiën, blz. 1639.

NAMIDDAG

INHOUDSOPGAVE:

VERLOF:

Bladzijde 1651.

VERONTSCHULDIGD:

Bladzijde 1651.

BOODSCHAPPEN:

Bladzijde 1651.

Kamer van volksvertegenwoordigers.

COMMUNICATIONS:

Page 1651.

1. Cour d'arbitrage.
2. Cour des comptes.
3. Union européenne.

COMPOSITION DE COMMISSIONS (Modifications):

Page 1652.

PROJET DE LOI (Discussion et votes):

Projet de loi portant exécution du plan global en matière de fiscalité.

Discussion générale (Reprise). — *Orateurs*: MM. van Weddingen, Wintgens, De Grauwe, Erdman, M. Maystadt, ministre des Finances, p. 1653.

Discussion et vote d'articles:

A l'article 1er: *Orateur*: M. van Weddingen, p. 1660.A l'article 5: *Orateur*: M. van Weddingen, p. 1661.A l'article 11: *Orateurs*: M. van Weddingen, M. Maystadt, ministre des Finances, p. 1662.A l'article 20: *Orateurs*: MM. Goovaerts, van Weddingen, p. 1664.A l'article 21: *Orateur*: M. van Weddingen, p. 1666.A l'article 24: *Orateur*: M. van Weddingen, p. 1666.A l'article 39: *Orateur*: M. van Weddingen, p. 1669.A l'article 45: *Orateur*: M. van Weddingen, p. 1671.

Votes réservés, p. 1677.

Vote sur l'ensemble du projet de loi, p. 1680.

Projet de loi relative à la mise en œuvre des forces armées, à la mise en condition, ainsi qu'aux périodes et positions dans lesquelles le militaire peut se trouver.

Projet de loi relative aux statuts du personnel militaire.

Projet de loi portant statut des militaires court terme.

Projet de loi relative aux droits pécuniaires des militaires.

Discussion générale. — *Orateurs*: MM. Van Wambeke, rapporteur, Vermeiren, de Donnée, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Péciaux, Kenzeler, Mairesse, p. 1681.

INTERPELLATION (Discussion):

Interpellation de M. Scharff au ministre des Finances sur « les mesures à prendre pour neutraliser les pertes de revenus des travailleurs frontaliers belges en France et aux Pays-Bas ».

Orateurs: M. Scharff, M. Maystadt, ministre des Finances, M. D'hondt, p. 1674.

MEDEDELINGEN:

Bladzijde 1651.

1. Arbitragehof.
2. Rekenhof.
3. Europese Unie.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES (Wijzigingen):

Bladzijde 1652.

ONTWERP VAN WET (Beraadslaging en stemmingen):

Ontwerp van wet tot uitvoering van het globaal plan op het stuk van de fiscaliteit.

Algemene beraadslaging (Hervatting). — *Sprekers*: de heren van Weddingen, Wintgens, De Grauwe, Erdman, de heer Maystadt, minister van Financiën, blz. 1653.

Beraadslaging en stemming over artikelen:

Bij artikel 1: *Spreker*: de heer van Weddingen, blz. 1660.Bij artikel 5: *Spreker*: de heer van Weddingen, blz. 1661.Bij artikel 11: *Sprekers*: de heer van Weddingen, de heer Maystadt, minister van Financiën, blz. 1662.Bij artikel 20: *Sprekers*: de heren Goovaerts, van Weddingen, blz. 1664.Bij artikel 21: *Spreker*: de heer van Weddingen, blz. 1666.Bij artikel 24: *Spreker*: de heer van Weddingen, blz. 1666.Bij artikel 39: *Spreker*: de heer van Weddingen, blz. 1669.Bij artikel 45: *Spreker*: de heer van Weddingen, blz. 1671.

Aangehouden stemmingen, blz. 1677.

Stemming over het ontwerp van wet in zijn geheel, blz. 1680.

Ontwerp van wet betreffende de aanwending van de krijgsmacht, de paraatstelling, alsook betreffende de periodes en de standen waarin de militair zich kan bevinden.

Ontwerp van wet inzake de rechtstoestanden van het militair personeel.

Ontwerp van wet houdende statuut van de militairen korte termijn.

Ontwerp van wet betreffende de geldelijke rechten van de militairen.

Algemene beraadslaging. — *Sprekers*: de heren Van Wambeke, rapporteur, Vermeiren, de Donnée, mevrouw Tyberghien-Vandenbussche, de heren Péciaux, Kenzeler, Mairesse, blz. 1681.

INTERPELLATIE (Bespreking):

Interpellatie van de heer Scharff tot de minister van Financiën over « de maatregelen die nodig zijn om het inkomensverlies ongedaan te maken van de Belgische grensarbeiders in Frankrijk en Nederland ».

Sprekers: de heer Scharff, de heer Maystadt, minister van Financiën, de heer D'hondt, blz. 1674.

NATURALISATIONS:

Prise en considération, p. 1676.

Résultat du scrutin, p. 1680.

ORDRE DES TRAVAUX:

Pages 1680 et 1689.

PROJETS DE LOI (Dépôt):

Page 1690.

Projet de loi tendant à favoriser la transparence du commerce des marchandises originaires d'un pays non-membre de la Communauté européenne.

Projet de loi modifiant la loi du 17 juin 1991 portant organisation du secteur public du crédit et de la détention des participations du secteur public dans certaines sociétés financières de droit privé, ainsi que la loi du 22 mars 1993 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit.

PROPOSITIONS (Dépôt):

Page 1690.

M. Verreycken. — Proposition de loi relative à l'octroi de la responsabilité civile aux organisations syndicales.

M. De Loor. — Proposition de loi relative à la démocratisation des provinces.

M. Pede:

- a) Proposition de loi modifiant la nouvelle loi communale;
- b) Proposition de loi modifiant la loi du 19 octobre 1921 organique des élections provinciales et la loi électorale communale, coordonnée le 4 août 1932.

M. Buchmann:

- a) Proposition de loi modifiant la loi provinciale;
- b) Proposition de loi relative à l'élection directe du gouverneur de la province.

M. De Croo:

- a) Proposition de loi relative à l'élection directe du bourgmestre;
- b) Proposition de loi modifiant la loi du 31 décembre 1983 de réformes institutionnelles pour la Communauté germanophone;
- c) Proposition de loi modifiant la loi ordinaire du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'Etat.

Mme Van den Poel-Welkenhuysen. — Proposition de loi modifiant la loi du 23 mars 1989 relative à l'élection du Parlement européen.

M. Loones. — Proposition de loi modifiant l'article 58 de la loi électorale communale, coordonnée le 4 août 1932.

MM. Daras et Tavernier:

- a) Proposition de loi visant à rendre plus transparente la multiplicité des mandats publics;
- b) Proposition de loi modifiant la loi provinciale du 30 avril 1836 et la loi du 19 octobre 1921 organique des élections provinciales.

NATURALISATIES:

Inoverwegingneming, blz. 1676.

Uitslag van de geheime stemming, blz. 1680.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN:

Bladzijden 1680 en 1689.

ONTWERPEN VAN WET (Indiening):

Bladzijde 1690.

Ontwerp van wet tot bevordering van de transparantie in het handelsverkeer van goederen van oorsprong uit een land dat geen lidstaat van de Europese Gemeenschap is.

Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 17 juni 1991 tot organisatie van de openbare kredietsector en van het bezit van de deelnemingen van de openbare sector in bepaalde privaatrechtelijke financiële vennootschappen, alsook van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen.

VOORSTELLEN (Indiening):

Bladzijde 1690.

De heer Verreycken. — Voorstel van wet tot toekenning van rechtspersoonlijkheid aan de vakorganisaties.

De heer De Loor. — Voorstel van wet om de provincies te democratiseren.

De heer Pede:

- a) Voorstel van wet tot wijziging van de nieuwe gemeentewet;
- b) Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 19 oktober 1921 tot regeling van de provincieraadsverkiezingen en van de gemeentekieswet, gecoördineerd op 4 augustus 1932.

De heer Buchmann:

- a) Voorstel van wet tot wijziging van de provinciewet;
- b) Voorstel van wet houdende de rechtstreekse verkiezing van de gouverneur van de provincie.

De heer De Croo:

- a) Voorstel van wet houdende de rechtstreekse verkiezing van de burgemeester;
- b) Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap;
- c) Voorstel van wet tot wijziging van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur.

Mevrouw Van den Poel-Welkenhuysen. — Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 23 maart 1989 betreffende de verkiezing van het Europees Parlement.

De heer Loones. — Voorstel van wet tot wijziging van artikel 58 van de gemeentekieswet, gecoördineerd op 4 augustus 1932.

De heren Daras en Tavernier:

- a) Voorstel van wet strekkende tot grotere doorzichtigheid van de cumulatie van openbare mandaten;
- b) Voorstel van wet tot wijziging van de provinciewet van 30 april 1836 en van de wet van 19 oktober 1921 tot regeling van de provincieraadsverkiezingen.

M. Happart. — Proposition de loi visant à soustraire le montant de la pension de guerre des revenus à prendre en considération lors de la détermination des ressources qui influencent le montant du revenu garanti à attribuer.

M. Monfils:

- a) Proposition de loi interdisant l'exercice de certains droits par les condamnés ou internés pour faits de pédophilie;
- b) Proposition de loi prescrivant certaines conditions pour l'octroi de la liberté conditionnelle aux condamnés et internés pour faits de pédophilie;
- c) Proposition de loi renforçant les sanctions prévues en cas d'outrage public aux bonnes mœurs commis envers des mineurs;
- d) Proposition de loi autorisant la répression des actes sexuels commis sur des mineurs, par des Belges à l'étranger;
- e) Proposition de loi interdisant l'entrée en Belgique de publications obscènes impliquant des mineurs;
- f) Proposition de loi organisant l'assistance judiciaire du mineur victime de faits de pédophilie.

M. Goovaerts:

- a) Proposition de loi spéciale modifiant la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles;
- b) Proposition de loi spéciale modifiant l'article 5 de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles.

M. Wierinckx. — Proposition de loi spéciale modifiant la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles.

M. De Croo. — Proposition de loi spéciale modifiant la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux institutions bruxelloises.

M. De Croo. — Proposition de déclaration de révision de l'article 41 de la Constitution.

M. Goovaerts. — Proposition de déclaration de révision de l'article 96 de la Constitution.

M. Van Belle. — Proposition de déclaration de révision de l'article 104 de la Constitution.

M. Laverge. — Proposition de déclaration de révision de l'article 162 de la Constitution.

SOIR

SOMMAIRE:

PROJETS DE LOI (Discussion):

Projet de loi relative à la mise en œuvre des forces armées, à la mise en condition, ainsi qu'aux périodes et positions dans lesquelles le militaire peut se trouver.

De heer Happart. — Voorstel van wet strekkende om bij het bepalen van de bestaansmiddelen die een invloed hebben op het toe te kennen bedrag van het gewaarborgd inkomen, geen rekening te houden met het bedrag van het oorlogspensioen.

De heer Monfils:

- a) Voorstel van wet houdende verbod op de uitoefening van bepaalde rechten door personen die wegens pedofilie zijn veroordeeld of geïnterneerd;
- b) Voorstel van wet houdende voorwaarden voor de voorwaardelijke invrijheidstelling van personen die wegens pedofilie zijn veroordeeld of geïnterneerd;
- c) Voorstel van wet houdende verzwarende van de straffen voor misdrijven tegen de openbare zeden die tegenover minderjarigen zijn gepleegd;
- d) Voorstel van wet houdende bestraffing van seksuele handelingen met minderjarigen die door Belgen in het buitenland zijn gepleegd;
- e) Voorstel van wet houdende verbod op de invoer in België van obscene publikaties waarbij jongeren betrokken zijn;
- f) Voorstel van wet houdende organisatie van de rechtsbijstand voor minderjarigen die het slachtoffer zijn van pedofiele handelingen.

De heer Goovaerts:

- a) Voorstel van bijzondere wet tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
- b) Voorstel van bijzondere wet tot wijziging van artikel 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

De heer Wierinckx. — Voorstel van bijzondere wet tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

De heer De Croo. — Voorstel van bijzondere wet tot wijziging van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen.

De heer De Croo. — Voorstel van verklaring tot herziening van artikel 41 van de Grondwet.

De heer Goovaerts. — Voorstel van verklaring tot herziening van artikel 96 van de Grondwet.

De heer Van Belle. — Voorstel van verklaring tot herziening van artikel 104 van de Grondwet.

De heer Laverge. — Voorstel van verklaring tot herziening van artikel 162 van de Grondwet.

AVOND

INHOUDSOPGAVE:

ONTWERPEN VAN WET (Beraadslaging):

Ontwerp van wet betreffende de aanwending van de krijgsmacht, de paraatstelling, alsook betreffende de periodes en de standen waarin de militair zich kan bevinden.

Projet de loi relative aux statuts du personnel militaire.

Projet de loi portant statut des militaires court terme.

Projet de loi relative aux droits pécuniaires des militaires.

Discussion générale (Reprise). — *Orateurs*: MM. Bougard, Van Hooland, M. Delcroix, ministre de la Défense nationale, M. Vermeiren, p. 1693.

Projet de loi relative à la mise en œuvre des forces armées, à la mise en condition, ainsi qu'aux périodes et positions dans lesquelles le militaire peut se trouver.

Discussion et vote d'articles, p. 1700.

Projet de loi relative aux statuts du personnel militaire.

Discussion et vote d'articles, p. 1706.

A l'article 11: *Orateur*: M. Delcroix, ministre de la Défense nationale, p. 1709.

Projet de loi portant statut des militaires court terme.

Discussion et vote d'articles, p. 1731.

Projet de loi relative aux droits pécuniaires des militaires.

Discussion et vote d'articles, p. 1740.

Projet de loi relative à l'utilisation de militaires en dehors des forces armées.

Discussion générale. — *Orateurs*: MM. Bougard, Kenzeler, M. Delcroix, ministre de la Défense nationale, p. 1745.

Discussion et vote d'articles, p. 1746.

Projet de loi modifiant la loi du 14 janvier 1975 portant le règlement de discipline des forces armées et la loi du 11 juillet 1978 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats du personnel militaire des forces terrestres, aériennes et navales et du service médical.

Discussion générale. — *Orateurs*: M. Pataer, M. Delcroix, ministre de la Défense nationale, p. 1752.

Discussion et vote d'articles, p. 1753.

INTERPELLATIONS (Discussion):

Interpellation de M. Pataer au ministre de la Défense nationale sur « l'instauration d'un service volontaire en faveur de la collectivité tel qu'il est prévu par le ministre ».

Orateurs: MM. Pataer, Péciaux, M. Delcroix, ministre de la Défense nationale, p. 1758.

Interpellation de M. Van Belle au ministre de la Défense nationale sur « les déclarations qu'il a faites à l'occasion de son voyage au Rwanda ».

Interpellation de Mme Maes au ministre de la Défense nationale sur « la fonction des Casques bleus belges dans le processus de démocratisation du Rwanda ».

Orateurs: M. Van Belle, Mme Maes, MM. Pataer, Bougard, M. Delcroix, ministre de la Défense nationale, p. 1761.

Ontwerp van wet inzake de rechtstoestanden van het militair personeel.

Ontwerp van wet houdende statuut van de militairen korte termijn.

Ontwerp van wet betreffende de geldelijke rechten van de militairen.

Algemene beraadslaging (Herziening). — *Sprekers*: de heren Bougard, Van Hooland, de heer Delcroix, minister van Landsverdediging, de heer Vermeiren, blz. 1693.

Ontwerp van wet betreffende de aanwending van de krijgsmacht, de paraatstelling, alsook betreffende de periodes en de standen waarin de militair zich kan bevinden.

Beraadslaging en stemming over artikelen, blz. 1700.

Ontwerp van wet inzake de rechtstoestanden van het militair personeel.

Beraadslaging en stemming over artikelen, blz. 1706.

Bij artikel 11: *Spreker*: de heer Delcroix, minister van Landsverdediging, blz. 1709.

Ontwerp van wet houdende statuut van de militairen korte termijn.

Beraadslaging en stemming over artikelen, blz. 1731.

Ontwerp van wet betreffende de geldelijke rechten van de militairen.

Beraadslaging en stemming over artikelen, blz. 1740.

Ontwerp van wet betreffende de beziging van militairen buiten de krijgsmacht.

Algemene beraadslaging. — *Sprekers*: de heren Bougard, Kenzeler, de heer Delcroix, minister van Landsverdediging, blz. 1745.

Beraadslaging en stemming over artikelen, blz. 1746.

Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 14 januari 1975 houdende het tuchtreglement van de krijgsmacht en van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst.

Algemene beraadslaging. — *Sprekers*: de heer Pataer, de heer Delcroix, minister van Landsverdediging, blz. 1752.

Beraadslaging en stemming over artikelen, blz. 1753.

INTERPELLATIES (Bespreking):

Interpellatie van de heer Pataer tot de minister van Landsverdediging over « de invoering van een vrijwillige gemeenschapsdienst zoals wordt gepland door de minister ».

Sprekers: de heren Pataer, Péciaux, de heer Delcroix, minister van Landsverdediging, blz. 1758.

Interpellatie van de heer Van Belle tot de minister van Landsverdediging over « zijn uitspraken naar aanleiding van zijn reis naar Ruanda ».

Interpellatie van mevrouw Maes tot de minister van Landsverdediging over « de functie van de Belgische Blauwhelmen in het democratiseringsproces van Ruanda ».

Sprekers: de heer Van Belle, mevrouw Maes, de heren Pataer, Bougard, de heer Delcroix, minister van Landsverdediging, blz. 1761.

SEANCE DU MATIN — OCHTENDVERGADERING

PRESIDENCE DE M. MOUTON, PREMIER VICE-PRESIDENT VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER MOUTON, EERSTE ONDERVOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 10 h 5 m.
De vergadering wordt geopend om 10 h 5 m.

CONGES — VERLOF

MM. Evers, Mathot, Poulain, Vanlerberghe, pour raison de santé, et W. Martens, à l'étranger, demandent un congé.

Verlof vragen: de heren Evers, Mathot, Poulain, Vanlerberghe, om gezondheidsredenen, en W. Martens, in het buitenland.

— Ces congés sont accordés.

Dit verlof wordt toegestaan.

EXCUSES — VERONTSCHULDIGD

MM. Baudson, Taminiaux, pour d'autres devoirs; Laverge, Wierinckx, pour devoirs professionnels, Bartholomeeussen, Liesenborghs et Mme Dardenne, malades, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: de heren Baudson, Taminiaux, wegens andere plichten; Laverge, Wierinckx, wegens ambtsplichten; Bartholomeeussen, Liesenborghs en mevrouw Dardenne, ziek.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

PROJET DE LOI PORTANT EXECUTION DU PLAN GLOBAL EN MATIERE DE FISCALITE

Discussion générale

ONTWERP VAN WET TOT UITVOERING VAN HET GLOBAAL PLAN OP HET STUK VAN DE FISCALITEIT

Algemene beraadslaging

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet de loi portant exécution du plan global en matière de fiscalité.

Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet tot uitvoering van het globaal plan op het stuk van de fiscaliteit.

La parole est à M. Hatry par motion d'ordre.

M. Hatry (PRL) (*motion d'ordre*). — Monsieur le Président, je voudrais faire remarquer que l'ordre du jour de cette séance est, une fois de plus, tout à fait incompatible avec l'organisation d'un travail sérieux en commission. En effet, le projet qui nous est soumis aujourd'hui est très important et comporte de nombreuses dispositions qui sont relatives à la propriété immobilière ou qui

ont un impact économique. Or, la commission de l'Economie, qui entendra le ministre des Affaires économiques, se réunit en même temps que la commission de la Justice qui, elle, traite du problème de la copropriété immobilière. Toute personne ayant des compétences se rapportant aux matières examinées dans ces différentes assemblées devrait pouvoir prendre part aux débats.

Je désire protester contre la façon dont la commission du Travail parlementaire organise les travaux. Le seul objectif que semble poursuivre cette commission est de mener à terme une série de projets de loi avant les vacances de Pâques. Je déplore cet état de chose.

En ce qui concerne le projet de loi qui nous est soumis, il m'est malheureusement impossible, ainsi qu'à mon collègue M. van Weddingen, d'assister à la séance de ce matin et d'intervenir dans la discussion générale. Nous serons probablement obligés de nous limiter à présenter des amendements. Pour un tel projet de loi qui est un *patchwork* de mesures spécifiques et individuelles, c'est peut-être la seule façon d'aborder le problème.

Je le répète: certains problèmes traités simultanément dans différentes commissions et en séance publique requièrent la présence des mêmes sénateurs. Je suis tout à fait opposé à une telle organisation.

M. le Président. — Je prends acte de votre protestation, monsieur Hatry.

Je vous ferai cependant remarquer que l'ordre du jour a été arrêté en commission du Travail parlementaire le jeudi 17 mars dernier et que le chef de votre groupe participait aux travaux.

M. Hatry (PRL). — Monsieur le Président, ayant fait partie de la commission du Travail parlementaire durant quatre années, j'en connais le fonctionnement. Comme moi, vous savez que les membres de cette commission ne sont pas informés de l'ordre des travaux des différentes commissions. Des combinaisons d'activités incompatibles avec le déroulement normal des séances publiques sont donc inévitables. Je n'accepte donc pas le reproche que vous m'adressez et je me permets, dès lors, de suggérer que l'ordre du jour des commissions soit connu des membres de la commission du Travail parlementaire préalablement à la fixation de celui du Sénat.

M. le Président. — Je ne vous fais aucun reproche, monsieur Hatry.

J'ai pris acte de vos remarques en attirant votre attention sur le fait que les ordres du jour du Sénat et des différentes commissions avaient été approuvés jeudi dernier, et ce à l'unanimité des membres de la commission du Travail parlementaire.

La discussion générale est ouverte.
De algemene beraadslaging is geopend.
Het woord is aan de rapporteur.

De heer Geens (CVP), rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, dit ontwerp bevat een aantal fundamentele wijzigingen aan de fiscale wetgeving. Collega Hatry heeft gelijk wanneer hij erop wijst dat wij het ontwerp niet in optimale omstandigheden behandelen.

De commissie heeft een grondig onderzoek aan het ontwerp gewijd. Zij ging er hierbij van uit dat de Senaat het ontwerp *ne varietur* moet aannemen. Een aantal bepalingen moeten immers op 1 april van kracht worden en bijgevolg moet de Senaat vlug doorwerken. Men kan natuurlijk vragen stellen bij het nut van zulke bespreking in een tweede kamer. Dit probleem is echter tijdelijk en zal zich na de hervorming van de Senaat niet meer zo voordoen.

Ik ga vandaag even in op een aantal belangrijke verklaringen van de minister van Financiën in de commissie. Ik zal dus niet stilstaan bij het verslag als dusdanig, dat iedereen trouwens kan lezen, maar mij toespitsen op vijf punten.

Ten eerste wil ik het hebben over de bepalingen inzake de onroerende fiscaliteit. In het stelsel van de onroerende fiscaliteit werden in de loop der jaren een groot aantal partiële wijzigingen aangebracht, zodat het geheel niet logisch meer overkomt. Dit is het gevolg van het uitblijven van de aanpassing van de kadastrale inkomens. De minister verklaarde in dit verband dat de kadastrale perekwatie die normaal op 1 januari 1994 had moeten ingaan, in 1995 alleszins niet beëindigd zal zijn. De minister kampt immers met een gebrek aan personeel want de wervingsstop geldt ook voor het departement van Financiën. Wij steunen de minister dan ook in zijn vraag tot aanwerving van het nodige personeel om deze operatie tot een goed einde te brengen. Wanneer men A zegt, moet men ook B zeggen. Wanneer men de kadastrale inkomens wil aanpassen — wat noodzakelijk is voor onder meer de rechtvaardigheid —, moet men kunnen beschikken over het nodige personeel.

Een tweede vaststelling in verband met het ontwerp is dat de onroerende goederen veel zwaarder worden belast dan de roerende inkomsten. Uit de gegevens die de minister verstrekte, leid ik af dat de gemiddelde aanslag op de onroerende inkomsten 38,6 pct. van het kadastraal inkomen bedraagt. Een kleine berekening leert ons onmiddellijk dat dit driemaal meer is dan de gemiddelde belasting op de roerende inkomsten. Bovendien is fraude bij de belasting op onroerende inkomsten veel moeilijker dan bij roerende inkomsten. Dit geldt niet alleen voor de personenbelasting, maar ook voor de successierechten. Aan dit probleem werd in de commissie veel aandacht besteed. Wij hebben soms de indruk dat men, bij ontstentenis van de mogelijkheid om de roerende inkomsten normaal te belasten, te gemakkelijk zijn toe vlucht neemt tot een zwaardere belasting op de onroerende inkomsten.

Mijnheer de minister, ik ben niet tegen de maatregelen die u voorstelt. Ik hoop evenwel dat men zowel op het vlak van de onroerende voorheffing ingevolge het realiseren van de aanpassing van de kadastrale inkomens als op het vlak van de roerende inkomsten ingevolge een Europese overeenkomst, een grotere gelijkheid tussen de belastingplichtigen zal tot stand brengen.

Ik wil de aandacht vestigen op het duidelijk onderscheid dat wordt gemaakt tussen inkomsten uit onroerende goederen die een bedrijfsactiviteit uitmaken, waar in feite niets wordt gewijzigd, en inkomsten ontstaan uit beleggingen in onroerend goed waar de nieuwe fiscaliteit volledig wordt doorgetrokken.

Ingevolge al deze wijzigingen verdwijnt geleidelijk het onderscheid tussen voorheffing en definitieve belasting. Wanneer de verrekening ten belope van 12,5 pct. niet meer mogelijk is, ontstaat er in feite een definitieve belasting die gemiddeld 38,6 pct. bedraagt, wat dichtbij de gemiddelde belasting op inkomens uit arbeid ligt.

Een tweede punt waarop ik de aandacht wil vestigen betreft de roerende inkomsten. De commissie gaat volledig akkoord met de inspanningen van de Regering om het beleggen in nieuwe kapi-

taalinbreng in vennootschappen aan te moedigen. De vraag werd gesteld of het niet beter zou zijn een algemene verlaging van de belasting te realiseren eerder dan een ruimere verlaging van belasting voor die specifieke beleggingen. De vraag is des te pertinentier wanneer men ziet welke ingewikkelde regeling moest worden uitgedokterd om het specifieke doel van de wetgeving te bereiken. Een algemene regeling zou veel eenvoudiger en efficiënter zijn, vooral wanneer men het aandelenbezit in België ruimer wenst te verspreiden.

De minister heeft ook enige toelichting gegeven bij het toepassingsgebied van het ontwerp. Na zijn verklaringen bleek duidelijk dat converteerbare obligaties onder het nieuwe regime vallen wanneer zij worden omgezet in aandelen. Dit is eveneens het geval voor de dividenden op nieuwe aandelen die met vroegere dividenden worden verworven.

Het derde punt betreft de strijd tegen de fraude. Uit de tekst van het ontwerp blijkt niet onmiddellijk dat er belangrijke bepalingen op dat stuk werden ingevoerd. Alhoewel dit in de commissie tot verschillende appreciaties aanleiding heeft gegeven, is de commissie het ermee eens dat grote inspanningen op dit vlak noodzakelijk zijn. De anti-rechtsmisbruikmaatregel werd uitgebreid tot andere belastingcategorieën met uitzondering van de belasting op de toegevoegde waarde. Dat was reeds door de Regering aangekondigd. De commissie heeft er bij de bespreking van die maatregel destijds zelf op aangedrongen dat hij zou worden veralgemeend, wat nu is gebeurd.

De commissie heeft ook lang gediscussieerd over de detachering van ambtenaren van de administratie bij de Centrale Dienst voor de bestrijding van de georganiseerde economische en financiële delinquentie. Hoewel men de maatregelen in principe uitstekend vindt, was er in de commissie nogal wat wrevel over het feit dat de opdracht en het statuut van deze ambtenaren onvoldoende afgeleid zijn. De minister van Financiën verschuilt zich ter zake achter de argumentatie van zijn collega van Justitie. Toch hopen wij dat het koninklijk besluit dat daarover moet worden uitgevaardigd alle mogelijke interpretatiemoeilijkheden zal wegnemen.

De commissie heeft zich ook langdurig gebogen over het fiscale stelsel van de lokale werkgelegenheidsagentschappen, de zogenaamde LWA's. De bespreking van dit vierde punt heeft aanleiding gegeven tot een hele discussie over het belastingstelsel voor de vervangingsinkomens. Iedereen raakt er stilaan van overtuigd dat aan dit belastingstelsel moet worden gedokterd omdat het uiteindelijk een geprivilegieerd systeem is geworden dat niet langer verantwoord is tegenover de belasting op inkomens uit arbeid. Overigens zijn er binnen dit systeem zelf onlogische toepassingen, bijvoorbeeld de nog steeds bestaande discriminatie tussen gehuwden met elk een vervangingsinkomen en feitelijk samenlevenden. Deze discriminatie wordt al jaren aangeklaagd, maar er wordt weinig aan gedaan omwille van de budgettaire weerslag die een wijziging zou kunnen hebben. Het gehele systeem van de vervangingsinkomens moet worden herbekeken, wil men tot een logische toepassing komen.

De uitbreiding van de belastingvermindering tot de werkgever van personen tewerkgesteld in het kader van de LWA-regeling is een innovatie, aangezien privé-uitgaven zullen mogen worden afgetrokken. De Regering motiveert deze beslissing met het argument dat het stelsel van de LWA's absoluut een succes moet worden, wat wij kunnen onderschrijven, maar er moet ook worden vastgesteld dat het systeem van het verbeterd marginaal tarief, dat vrij ingewikkeld is, een nieuwe toepassing krijgt.

Er was nogal wat kritiek op het feit dat de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid niet aftrekbaar is als beroepskosten. Omdat het een uitzondering vormt op het algemeen principe is een speciale bepaling vereist. De minister van Financiën verklaarde — en hij heeft ongetwijfeld gelijk — dat deze regeling getroffen is ter vervanging van de maatregel voorgesteld in het globaal plan op het stuk van de kinderbijslag. Wij hebben destijds reeds uitvoerig geargumenteed dat het systeem in zijn oorspronkelijke uitwerking niet toepasbaar zou zijn. De feiten geven ons gelijk, want men heeft nu een nieuw systeem uitgewerkt in de vorm van een bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid. Die is trouwens definitief verschuldigd en geeft geen aanleiding tot aftrekbaarheid als beroepskost. Alles wel beschouwd is deze regeling heel wat beter dan wat oorspronkelijk was vooropgesteld. Wij kunnen daarmee dan ook volkomen instemmen.

Mijnheer de Voorzitter, hiermee heb ik een aantal aspecten van het uitvoerige verslag toegelicht. Als conclusie wil ik hieraan enkel de suggestie toevoegen dat er voor dergelijke ingrijpende wijzigingen aan de fiscale wetgeving een andere procedure zou moeten worden uitgedokterd. Het gaat niet op dat de tweede kamer, in dit geval de Senaat, niet in staat is om manifeste mankementen weg te werken. Echter, aangezien deze wetgeving deel uitmaakt van het globaal plan en dit zo spoedig mogelijk moet worden toegepast, zullen wij dit euvel andermaal aanvaarden. Het lukken van het globaal plan is voor ons nu eenmaal belangrijker dan de opmerkingen over het ontwerp.

Voor het overige verwijs ik de Senaat naar het uitvoerige verslag van de werkzaamheden in de commissie. Daar vindt men ook een groot aantal bijkomende gegevens die door de minister werden verstrekt en die bij de interpretatie van deze wetgeving zeer nuttig zullen zijn. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van Thillo.

De heer Van Thillo (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, in de eerste plaats wil ik stellen dat de kwaliteit van het verslag evenredig is met de kwaliteit van de rapporteur, met andere woorden, het is een uitstekend verslag.

Het fiscale deel van het globaal plan heeft onder meer tot doel het risicokapitaal op twee manieren aan te moedigen, enerzijds door de roerende voorheffing op dividenden te verlagen en anderzijds door de taks op beursverrichtingen die beroepshandelaren voor eigen rekening uitvoeren, af te schaffen.

Reeds geruime tijd werd erop aangedrongen het risicokapitaal niet langer te bestraffen en de inkomsten uit dit kapitaal op zijn minst niet zwaarder te belasten dan inkomsten uit risicoloze beleggingen. De Regering heeft nu de roerende voorheffing op dividenden gelijkgesteld met die op andere roerende inkomsten, wat een vermindering betekent van 25,75 pct. naar 13,39 pct. Deze maatregel is zeker positief en een aansporing voor de belegger om meer te investeren in risicokapitaal.

De verlaging wordt evenwel slechts in zeer specifieke gevallen toegekend. Zo zijn alle dividenden van aandelen uitgegeven vóór 1 januari 1994 van het verlaagde tarief uitgesloten. Dit heeft er trouwens reeds toe geleid dat een beursgenoteerd bedrijf bij zijn laatste kapitaalverhoging geen gebruik wenste te maken van het belastingvoordeel.

Door enkel nieuw uitgegeven aandelen van het verlaagde tarief te laten genieten, creëert de wet voor ondernemingen die een kapitaalverhoging doen inderdaad twee soorten aandelen: de bestaande, die aan het tarief van 25,75 pct. zijn onderworpen en de nieuwe aan het tarief van 13,39 pct. Dit kan voor beursgenoteerde bedrijven tot gevolg hebben dat ingevolge het feit dat de nieuwe aandelen door hun beperkte aantal minder liquide zijn, zij door de speculanten en de institutionele beleggers worden vermeden en als gevolg daarvan lager noteren.

Om dit probleem op te lossen, heeft de Regering zich verplicht gevoeld in de wet in te schrijven dat de vennootschappen bij de kapitaalverhoging het voordeel van de belastingverlaging kunnen verzaken en dus de dividenden van de nieuwe aandelen kunnen laten belasten tegen het tarief van 25,75 pct. Voor institutionelen maakt dit weinig verschil, maar de particuliere beleggers zullen het slachtoffer zijn van dergelijke maatregel.

Een goede maatregel is wel dat de vennootschappen de mogelijkheid hebben om de AFV-aandelen vervroegd om te zetten in gewone aandelen. Hierdoor kan het probleem van de illiquiditeit, waarop ik reeds heb gewezen, ten minste voor de AFV-aandelen worden opgelost. De Regering heeft evenwel enkel aan beursgenoteerde bedrijven het recht geboden om van die mogelijkheid gebruik te maken. Niet genoteerde bedrijven kunnen dit niet. Nochtans hebben zij zoals de genoteerde bedrijven de mogelijkheid gehad AFV-aandelen uit te geven en sommige hebben dit ook gedaan. Door hen thans uit te sluiten van de mogelijkheid tot omzetting discrimineert de Regering deze vennootschappen.

Voor de nieuwe kapitaalverhogingen geldt volgende regel. Om het tarief van 13,39 pct. te genieten moeten de aandelen worden uitgegeven in het kader van het openbaar aantrekken van spaargelden, ofwel dienen ze vanaf hun uitgifte op naam te worden geregistreerd of in open bewaring bij een kredietinstelling te worden gegeven. Door het belastingvoordeel in twee van de vermelde gevallen enkel toe te kennen voor zover de aandelen op naam zijn geregistreerd of bewaard, maakt de Regering een begin van de inventarisatie van het privé-roerend vermogen. Bovendien kunnen beursgenoteerde vennootschappen zich nog steeds naar de naamloze belegger richten met een belastingtarief van 13,39 pct. De niet-genoteerde vennootschappen worden echter gedwongen aandelen te blijven uitgeven tegen het tarief van 25,75 pct. om het naamloos karakter van de aandelen te garanderen. Zij zullen dus een hogere bruto rentevergoeding moeten aanbieden om de beleggers aan te trekken. In die zin worden in de eerste plaats de KMO's benadeeld en niet de grote beursgenoteerde bedrijven.

Hoewel dus de verlaging van de roerende voorheffing op de dividenden een verheugend feit is, blijft het spijtig dat de Regering de draagwijdte ervan zo beperkt heeft gehouden. Ik kijk met belangstelling uit naar het koninklijk besluit dat genomen zal worden om na te gaan in hoeverre de principes die van oudsher aan de basis hebben gelegen van de naamloze vennootschap die door zovele Belgische vennootschappen als rechtsvorm werd aangenomen, verder zullen worden uitgehold. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Deprez.

De heer Deprez (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, zoals we het van de rapporteur gewoon zijn, is de kwaliteit van het verslag uitstekend. Wij feliciteren hem hiervoor.

Het onderhavige ontwerp moet worden gezien in het kader van het convergentieplan dat is opgesteld om de doelstellingen geformuleerd in het Verdrag van Maastricht te realiseren.

Indien België deel wil uitmaken van de groep van EU-lidstaten die toetreden tot de Economische en Monetaire Unie, dan moet de nodige budgettaire orthodoxie aan de dag worden gelegd om de Maastrichtnormen te halen. Dit laatste is ook van maatschappelijk belang want met intrestlasten ten belope van 40 pct. van de totale begroting kunnen wij onmogelijk de prioritaire maatschappelijke taken op ons nemen. De rentelasten moeten derhalve worden teruggedrongen.

Het globaal plan moet in dit saneringsproces worden gesticueerd. De krachtlijnen van dit plan zijn het herstellen van het financieel evenwicht in de sociale zekerheid en het leggen van de basis voor een duurzame economische groei met aandacht voor tewerkstellingscreatie.

In dat verband wil ik twee belangrijke uitgangspunten onderstrepen, waaraan niet mag worden getornd. Het betreft in de eerste plaats de verlaging van de arbeidskosten en in de tweede plaats het stimuleren van het risicodragend kapitaal.

De Europese Commissie wijst er in haar economisch jaarverslag op dat de bijsturing van de buitensporige toename van de uitgaven in de sociale zekerheid de topprioriteit is voor België. Het welslagen van de uitvoering van het globaal plan zal afhangen van een aantal cruciale evoluties. Allereerst moeten de nodige maatregelen worden getroffen om de buitensporige uitgaven in de sociale zekerheid terug te dringen. Het volstaat niet een doelstelling te formuleren; men moet de nodige maatregelen nemen om deze doelstellingen tijdig te realiseren. Voorts is het slagen van het plan afhankelijk van de evolutie van de rente en van de omvang van de economische heropleving in West-Europa. Indien deze heropleving een feit wordt, lopen we wellicht het gevaar dat de rente minder gunstig evolueert.

Het beleid moet er dus op gericht zijn een ondernemingsvriendelijk klimaat te creëren waarin de arbeidskosten worden verlaagd, investeringen en risicodragend kapitaal worden aangemoedigd en de toekomst van ons uniek sociaal-zekerheidssysteem wordt veilig gesteld.

Na deze algemene bedenkingen bij het globaal plan wil ik even stilstaan bij een aantal concrete punten van het ontwerp ter uitvoering van het globaal plan op het stuk van de fiscaliteit.

De bijkomende lasten die voortspruiten uit het globaal plan zijn verdeeld naar draagkacht en weerspiegelen een evenwichtige en rechtvaardige inspanning van de verschillende inkomenscategorieën. Terecht wordt in deze operatie de bijkomende belasting op arbeid en het ondernemen vermeden omdat zij contra-productief zou zijn voor de economische groei en de tewerkstelling.

De gevraagde inspanningen worden wel op een rechtvaardige manier verdeeld over de verschillende vermogensbronnen. Zo wordt er ook een inspanning gevraagd van de bezitters van onroerend vermogen. De excessen van het inbrengen van woningen in vennootschappen en het gratis ter beschikking stellen van woningen aan bestuurders of vennoten van villa-vennootschappen, worden aangepakt door het inbrengrecht op 12,5 pct. te brengen en het voordeel in natura te belasten naar reële huurwaarde.

De oorspronkelijke voorstellen werden gelukkig tijdig bijgestuurd omwille van de negatieve gevolgen van de voorgestelde verhoging van de vennootschapsbelasting, die de commerciële handelsondernemingen in de vastgoedsector op een discriminatoire wijze zou behandelen.

Niettemin moeten we vragen stellen bij het gedeelte van de onroerende inkomsten dat nu belastingvrij is, aangezien de jongste kadastrale perekwatie dateert van het midden van de jaren 70. In 1991 was er wel een marginale correctie door het indexeren van de kadastrale inkomens. We moeten ons dan ook bezinnen over een aanpassing van de onroerende inkomsten, zodat zij op hun tijdswaarde kunnen worden getaxeerd. Een rechtvaardige verdeling van de lasten — toch wel een typisch christen-democratisch beginsel — maakt een dergelijke operatie noodzakelijk. Of dit moet gebeuren door een algemene perekwatie of een realistische indexering, is een technische aangelegenheid en ik zal er dan ook niet verder op ingaan.

Het globaal plan is niet alleen een opsomming van nieuwe lasten, het biedt ook perspectieven. Een van de belangrijkste is het stimuleren van het risicodragend kapitaal, waarvan ik daarnet het belang heb onderstreept, door het tarief van de roerende voorheffing voor dividenden uitgekeerd aan nieuw aandelenkapitaal te verlagen tot 13,39 pct. Onze economie heeft nood aan nieuw kapitaal dat wordt geïnvesteerd in risicodragende projecten die het economisch draagvlak verder uitbouwen. Het zou ideaal zijn dat we voor de roerende voorheffing slechts één tarief van bijvoorbeeld 15 pct. zouden invoeren. Een dergelijke maatregel is aangegeven in het kader van een Europese harmonisering van de belasting op spaarinkomsten. We hebben er echter begrip voor dat een algemene verlaging van het tarief van de roerende voorheffing omwille van het restrictieve budgettaire kader niet mogelijk is.

Niettemin is de voorgestelde maatregel een stap in de goede richting. De kleine beleggers waarderen deze maatregel, zoals onlangs bleek op de jaarlijkse bijeenkomst van de Vlaamse Federatie van beleggingsclubs. Het is vooral de kleine belegger die hiervan de vruchten zal plukken, aangezien de institutionele beleggers geen roerende voorheffing verschuldigd zijn. De bestaande discriminatie tussen risicovolle en risicoloze investeringen wordt hierdoor gedeeltelijk weggewerkt. Er is voldoende risicokapitaal aanwezig in België, het moet enkel gekanaliseerd worden naar Belgische projecten die een meerwaarde creëren voor onze economie. Nu wordt jaarlijks naar schatting 300 tot 400 miljard frank belegd in buitenlandse aandelen, obligaties in Luxemburgse frank en «euro-obligaties».

Hierbij moeten we toch even in herinnering brengen dat aanvankelijk enkel de op de beurs genoteerde bedrijven het verlaagd tarief konden genieten. De Regering heeft vlug ingezien dat ze niet voorbij mocht gaan aan de rol van de kleine en middelgrote ondernemingen in ons sociaal-economisch systeem. De maatregel werd uitgebreid naar kapitaalverhogingen in niet op de beurs genoteerde bedrijven. Het belang van de KMO's mag niet worden onderschat. Het zijn de kleine en middelgrote ondernemingen die borg staan voor de nodige dynamiek in het bedrijfsleven. In tegenstelling tot de multinationale ondernemingen, die we ook nodig hebben, zijn het de KMO's die nieuwe arbeidsplaatsen creëren.

Loonmatiging, het verminderen van de rigiditeit van de arbeidsmarkt, het stimuleren van nieuwe investeringen, dit alles moet de bestaande concurrentiehandicap van onze ondernemingen wegwerken en impulsen geven om te komen tot een duurzame economische opleving.

Mijnheer de minister, er is nog wel een marge voor positieve acties ten voordele van het risicodragend kapitaal, en om een bedrijfsvriendelijk klimaat te creëren want we hebben een concurrentie-achterstand. Berekeningen van banken en gespecialiseerde instellingen wijzen erop dat wij in België ten opzichte van onze drie belangrijkste handelspartners een concurrentieel nadeel ondervinden door de loonkosten in de privé-sector. Het herstellen van onze competitiviteit is van wezenlijk belang. Wij zullen er dan ook nauwlettend moeten op toezien dat de maatregelen, voorgesteld in het globaal plan, op sociaal en fiscaal vlak effect sorteren. Zij moeten dus tijdig en correct worden toegepast.

Ook degenen die een vervangingsinkomen genieten, leveren een bijdrage. Door het opnemen van de belastingkredieten in het Wetboek der inkomstenbelastingen worden deze niet langer geïndexeerd. Tot nu toe ontsnapten de vervangingsinkomsten aan de niet-indexering, maar in het licht van het transparanter maken van de fiscale wetgeving via eenvoudige en duidelijk leesbare wetteksten, zullen we ons moeten bezinnen over de fiscaliteit van de vervangingsinkomens.

Moeten we niet evolueren naar een systeem waarin vervangingsinkomens worden belast, zoals de inkomens uit arbeid gekoppeld aan een herziening van het stelsel van de uitkeringen? We stellen vast dat de noemer «vervangingsinkomsten» steeds groter wordt; denken we maar aan de uitkeringen door de plaatselijke tewerkstellingsagentschappen en aan de inkomensgemoetkomingen bij vervroegde pensionering. Het is een moeilijk probleem maar men mag de discussie niet uit de weg gaan.

De strijd tegen de fiscale ontwijkingsmechanismen en fraude wordt in het wetsontwerp geïntensifieerd. De samenwerking tussen de fiscale administratie en het gerecht wordt verder gestroomlijnd door de detachering van fiscale ambtenaren naar de cel die instaat voor de bestrijding van de economische, financiële en fiscale delinquentie. De anti-rechtsmisbruikmaatregelen worden uitgebreid tot de indirecte belastingen. De bijzondere aanslag voor geheime commissielonen wordt opgetrokken naar 300 pct. De CVP-fractie heeft in dat verband een aantal standpunten ingenomen en steunt derhalve deze maatregelen ten zeerste.

Dit wetsontwerp maakt de fiscale wetgeving er echter niet eenvoudiger op. We slagen er immers steeds in nieuwe bepalingen in de diverse wetboeken op te nemen, die het geheel ondoorzichtig en nauwelijks toegankelijk maken. Nochtans dient er naar een eenvoudiger fiscaliteit te worden gestreefd. De CVP-fractie heeft in ontwerpen van resoluties vaak geponeerd dat de fiscaliteit doorzichtiger en eenvoudiger moet worden en dat het aantal nieuwe wetten zoveel mogelijk moet worden beperkt. De oorzaak moet worden gezocht in de moeilijke opdracht van het verzoenen van twee schijnbaar conflicterende doelstellingen, enerzijds het dichten van de fiscale achterpoortjes en anderzijds het transparanter maken van de wetgeving. Dit gaat niet altijd samen. Het «leitmotiv» in deze benaderingswijze moet de rechtvaardigheid zijn. Fiscale transparantie mag niet worden geofferd aan een grotere fiscale onrechtvaardigheid.

De missie inzake fiscale fraude is hiermee niet volbracht. Wij dringen aan op de spoedige behandeling van het nieuwe wetboek van de belastingprocedure door het Parlement. De tijdslimieten worden evenwel steeds overschreden. Het vereenvoudigen en het beter op elkaar afstemmen van de diverse fiscale procedures moeten het toch mogelijk maken de wetgeving duidelijker te maken, de belastingplichtigen meer rechtszekerheid te bieden en de inning van de fiscale ontvangsten veilig te stellen.

Het is dus een ontwerp waarvan wij weten dat het omvangrijk en niet gemakkelijk is, maar dat toch meer dan de moeite waard is om zo snel mogelijk tot wet te maken.

Mijnheer de Voorzitter, ik besluit. Dit globaal plan moet zowel uit economisch als uit maatschappelijk oogpunt worden gerealiseerd. Het juk van de openbare schuldenlast blijft loodzwaar doorwegen. Zoals de Europese Commissie het reeds aanstipte, moet het overheidstekort worden teruggedrongen om het econo-

misch draagvlak nieuwe impulsen te geven. Deze evolutie is onontbeerlijk om te komen tot een grotere convergentie binnen de Europese Unie met het oog op de derde fase van de Economische en Monetaire unie.

Nauwgezette uitvoering van de voorziene maatregelen en budgettaire orthodoxie zijn vereist om de doelstellingen te realiseren. Het volstaat niet plannen te maken, maatregelen in het vooruitzicht te stellen en doelstellingen te formuleren. Men moet ervoor zorgen dat die maatregelen worden genomen, dat ze correct worden uitgevoerd en dat het budget op een orthodoxe manier wordt opgevolgd.

De excessieve uitgaven in de sociale zekerheid moeten worden teruggedrongen. De verhoopde rentedaling moet onze economie met nieuwe zuurstof voorzien. Wij hopen dat dit kan samengaan met een — broodnodige — economische opleving.

De CVP-fractie zal dit ontwerp goedkeuren. Wij steunen het globaal plan en de maatregelen die eruit voortvloeien. Wij vragen dat zij nauwgezet worden uitgevoerd want wij moeten het werk afmaken indien wij de toekomstperspectieven van ons land willen veilig stellen. (*Applaus.*)

M. le Président. — La parole est à M. Vancrombruggen.

M. Vancrombruggen (PS). — Monsieur le Président, au cours de l'année 1993, il était clairement apparu qu'en raison de la dégradation de la conjoncture économique, un écart important serait constaté par rapport à l'objectif du plan de convergence actualisé. C'est pour cette raison que le Gouvernement a élaboré son « plan global » pour l'emploi, la compétitivité et la sécurité sociale.

Le plan global, comme tous les plans d'austérité, ne suscite évidemment que des réactions individualistes émotionnelles, voire irrationnelles. On en oublie rapidement l'essence, la raison d'être, la motivation. Il est devenu simplement un plan d'austérité dont tout le monde dira beaucoup de mal, car chacun aura le sentiment d'en être victime, d'une manière ou d'une autre, et l'on perd ainsi la notion du contexte, du global.

L'enjeu est pourtant clair. Les libéraux veulent privatiser la sécurité sociale. Ils se préparent ainsi à larguer purement et simplement une grande partie de la population : celle qui n'aura plus les moyens de se payer la sécurité et la protection sociales. Par contre, le PS estime que notre système de sécurité sociale contribue à une meilleure solidarité et qu'il participe, dès lors, à des valeurs humanistes.

Actuellement, trois millions de Belges vivent d'un revenu de la sécurité sociale. Un tel système doit dès lors être considéré non pas comme une aumône, mais comme un véritable droit. Il faut, par conséquent, préserver l'avenir de ce système par l'assurance d'un financement stable et d'une maîtrise des dépenses. C'est pourquoi nous approuvons la nouvelle orientation basée sur un financement alternatif de la sécurité sociale en recherchant des recettes supplémentaires dans la fiscalité directe ou indirecte.

Ce projet de loi constitue précisément le volet fiscal du plan global. C'est sans doute la première fois qu'on demande autant à ceux qui sont plus nantis que d'autres. Il faut dire que les dispositions déjà prises, notamment celles qui ont été adoptées dans la loi-programme de décembre 1993, ont donné des résultats remarquables. Selon la note transmise par le ministre des Finances, les recettes fiscales ont considérablement augmenté au terme des deux premiers mois de 1994 : plus 37 milliards, c'est-à-dire plus 15 p.c. par rapport à la période correspondante de 1993. L'accentuation de la lutte contre la fraude fiscale ainsi que les mesures anti-abus de droit — des dispositions chères aux socialistes — ne sont sûrement pas étrangères à ces résultats exceptionnels.

Le présent projet de loi devrait contribuer à améliorer davantage les rentrées fiscales. Il comprend, en effet, une série de mesures qui font participer également les revenus immobiliers à l'assainissement des finances publiques.

Seuls les propriétaires de secondes résidences et d'habitations mises en location verront augmenter leur revenu cadastral de 25 p.c. dans le cadre de l'impôt des personnes physiques. Cette majoration ne constitue pas une taxation exagérée. Si l'on avait

simplement procédé à la péréquation, le revenu cadastral — qui n'a pas changé depuis 1975 — aurait dû être multiplié par 2,2 ou majoré de 220 p.c.

Ce projet de loi vise également les sociétés dites « de villa », c'est-à-dire exclusivement l'apport, par des particuliers, de leur habitation en société, et non l'apport d'immeubles industriels en sociétés, comme le projet le proposait initialement. Cet apport, essentiel à l'économie du pays, est préservé. Par contre, il apparaît plus indiqué de revaloriser l'avantage en nature pour l'occupation gratuite d'un logement mis à disposition par une société.

Je crains toutefois qu'il soit trop aisé de neutraliser cette taxation et il sera difficile d'empêcher la création de sociétés patrimoniales, pour lesquelles les avantages fiscaux restent considérables. Que se passera-t-il, par exemple, si, au lieu d'être cédé, le logement est vendu à la société ?

Un des principaux éléments de ce projet de loi concerne les mesures relatives au capital à risque. L'extension de la réduction du précompte mobilier de 25 à 13 p.c. pour les nouvelles actions sera un signal positif pour favoriser une épargne active.

Cette mesure ne sera pas seulement un encouragement pour les grandes entreprises; elle le sera aussi pour les PME qui constituent la force vive de notre économie.

D'aucuns regretteront sans doute la complexité et la variété des régimes et des mécanismes mis en place, mais ce sont les garde-fous indispensables aux dérives. Il me paraît en effet essentiel, lorsqu'on exige une modération de tous les revenus, de se montrer prudent dans les largesses octroyées.

Quant à la fraude fiscale, vous connaissez déjà notre volonté d'éliminer ces pratiques tant elles portent en elles les germes de nombreux déséquilibres.

Lutter contre la fraude fiscale, n'est-ce pas lutter pour plus de justice et d'équité entre tous les contribuables ?

M. le ministre nous a annoncé en commission que plusieurs mesures sont en cours d'exécution dans le cadre du renforcement de la lutte contre la fraude et l'évasion fiscale. J'espère que nous serons bientôt à même d'en connaître l'importance.

C'est avec une évidente satisfaction que nous apprenons que la disposition anti-abus de droit est étendue non seulement aux droits de succession et d'enregistrement, mais également à tous les domaines touchant les impôts indirects.

Si les commissions secrètes sont indispensables en raison de pratiques commerciales en vigueur dans certains pays, elles doivent être soumises à la taxation, en fonction d'une certaine logique : le Gouvernement porte le taux actuel de 200 p.c. à 300 p.c.

La création de l'Office central chargé de la lutte contre la délinquance économique et financière organisée est une mesure positive, tout comme le détachement de fonctionnaires des finances. Toutefois, ces derniers ne bénéficient pas du statut d'officier de la police judiciaire, ne doit-on pas craindre que leur autonomie d'action soit limitée ?

Une autre innovation est l'extension des activités des agences locales pour l'emploi. Il ne s'agit pas de se méprendre sur l'objectif recherché qui est de réintégrer dans le circuit du travail des chômeurs sans qualification.

Nous connaissons le faible succès des programmes régionaux de formation et de réinsertion pour ces catégories de personnes et il est heureux de constater que l'Etat fédéral prend, à son tour, des initiatives dans ce domaine.

Il est exact que le système des ALE ne résout pas tous les problèmes, que l'on ne contribue pas nécessairement à créer des emplois stables, que les tâches confiées à cette catégorie de travailleurs ne sont peut-être pas toujours motivantes. Mais rester au chômage n'est certainement pas plus motivant. C'est pourquoi ce choix nous paraît nécessaire. Si les mesures que nous allons adopter à ce sujet peuvent restaurer la confiance en soi d'un seul individu, nous n'hésiterons aucunement à les soutenir.

Par contre, l'octroi d'une réduction d'impôt au profit des particuliers qui font appel aux ALE, à titre d'incitation, ne nous enthousiasme pas.

Quelle est la nécessité d'accorder un avantage fiscal pour des activités de ce type, alors que le coût d'un de ces travailleurs est d'ores et déjà inférieur au tarif du marché de l'emploi?

J'ai été soulagé d'apprendre que le ministre des Finances avait l'intention de proposer au Gouvernement de fixer à 80 000 francs le montant maximum des dépenses pouvant entrer en ligne de compte pour le calcul de la réduction d'impôts. Il reste que le caractère contraignant de cette mise au travail appellera une réflexion lorsque le volet social du plan global fera l'objet d'un examen dans cette assemblée.

On peut en effet s'interroger sur le bien-fondé de cette disposition, car si le système fonctionne déjà actuellement et donne entière satisfaction, c'est précisément parce qu'il repose sur le principe du volontariat. Il s'agit là cependant d'effets secondaires, subsidiaires au volet fiscal.

C'est une philosophie de solidarité qui a inspiré la plupart de ces réformes. Le groupe socialiste approuvera donc ce projet de loi et continuera, comme il l'a annoncé lors de la présentation du plan global, à en évaluer soigneusement l'efficacité et l'application. *(Applaudissements.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Garcia.

De heer Garcia (SP). — Mijnheer de Voorzitter, tijdens de bespreking van het ontwerp in de commissie voor de Financien is er gewag gemaakt van een gebrek aan evenwicht in de inspanningen die in het ontwerp worden gevraagd. Zo zouden de inspanningen gevraagd aan bezitters van onroerende goederen, niet in verhouding zijn tot de inspanningen gevraagd aan bezitters van roerende goederen. Het is echter verkeerd in het ontwerp een totaal evenwicht te willen zoeken. Dit fiscale onderdeel van het globaal plan van de Regering moet immers samen worden bekeken met de sociale programawet, met andere fiscale maatregelen die niet in het ontwerp zijn vervat en met reeds genomen en nog te nemen initiatieven in uitvoering van het globaal plan. Alleen op grond van het geheel van maatregelen verspreid over verschillende wetten kunnen wij oordelen of een evenwicht is ingebouwd in het globaal plan van de Regering.

Het ontwerp bevat een aantal maatregelen die de SP ten zeerste apprecieert. Ik denk hier aan de maatregelen in verband met de plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen, aan de bijdragen die worden gevraagd aan de bezitters van roerende en onroerende vermogens en aan de detachering van ambtenaren naar de Centrale Dienst voor de bestrijding van de georganiseerde en financiële delinquentie.

Tegen de bepalingen van het ontwerp in verband met de plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen wordt ingebracht dat zij geen echte werkgelegenheid scheppen, dat zij niet gericht zijn op een actief werkgelegenheidsbeleid en dat zij een nieuwe categorie van goedkope dienstbode creëren, wat zal leiden tot een duale samenleving. Laten wij echter duidelijk zijn. Er bestaat geen mirakelmiddel waarmee de Regering door eigen wetgeving plots de economische trend kan doen omslaan en volwaardige werkgelegenheid kan creëren. Geen enkele Regering, welke ook haar samenstelling weze, is hiertoe in staat, alle beweringen van sommige oppositiepartijen ten spijt. Welke Regering zou trouwens zo masochistisch zijn dit niet onmiddellijk te doen, indien het enigszins kon?

In de gegeven economische omstandigheden vecht men niet tegen een duale samenleving met droombeelden, met theoretische oplossingen die helemaal niet voldoen aan de uitgangvoorwaarden. Men vecht, integendeel, tegen een duale samenleving door het bundelen van een reeks maatregelen, die inderdaad onvolmaakt zijn en maar een beperkt effect hebben, maar die er ten minste op gericht zijn, zoals de minister van Tewerkstelling en Arbeid verklaarde, mensen aan wie geen enkele kans op arbeid meer wordt gegeven, weer in het arbeidscircuit op te nemen en de mogelijkheid te geven hun inkomen enigszins op te trekken.

Niet enkel het economisch aspect is hierbij van belang maar ook, en niet in het minst, het menselijk en sociaal aspect.

Wij ondersteunen ten volle dit initiatief. Nochtans kunnen er problemen rijzen die onze aandacht vragen. De Regering moet hiervoor permanent waakzaam zijn. Voor de vergoedingen die de

PWA's uitbetalen wordt de aftrek van het vervangingsinkomen toegepast. Alleen rekening houdend met het vooropgestelde sociale doel is dit aanvaardbaar. De vraag rijst echter of er op een bepaald ogenblik geen discriminatie optreedt ten opzichte van personen tewerkgesteld in het normale arbeidscircuit waarvan het inkomen zeer dicht bij het minimuminkomen ligt. Om de werkgelegenheidsagentschappen beter in te schakelen als bemiddelingsdienst voor occasionele werkzaamheden wordt een belastingvermindering toegestaan aan particulieren die een beroep doen op die agentschappen. Alhoewel hierdoor waarschijnlijk kan ingegaan worden tegen zwartwerk, is het nochtans nodig duidelijk de aftrekbare uitgaven voor PWA-diensten te bepalen om elke ontsporing te vermijden.

Mijnheer de minister, zal u de belastingvermindering ingevolge uitgaven voor PWA-diensten normeren en beperken via een nog uit te vaardigen besluit? Wanneer wordt het koninklijk besluit waarnaar artikel 8 verwijst, uitgevaardigd? Met genoegen vernemen wij dat u de bedoeling hebt de basis voor het berekenen van de belastingvermindering hoogstens op 80 000 frank te bepalen waardoor het fiscaal voordeel, bij een aanslagvoet van 40 pct., 32 000 frank bedraagt. Is dat een absoluut maximum?

Sommige fracties bestempelen de belasting op onroerende inkomsten als prohibitief. De wijziging die artikel 1 aanbrengt in het Wetboek van inkomstenbelastingen strekt ertoe het kadastraal inkomen in de personenbelasting met 25 pct. te verhogen voor alle andere dan ongebouwde onroerende goederen of voor woningen betrokken door de eigenaar zelf. Deze maatregel zal volgens sommigen een ontraderend effect hebben op de onroerende beleggingen. Ik kan sommige collega's volgen wanneer zij beweren dat er ten aanzien van de fiscus veel meer wordt gefraudeerd bij aangiften van inkomens uit roerend vermogen dan bij aangiften van inkomens van onroerend vermogen.

Deze laakbare praktijk is hier echter niet ter discussie. De belastingdruk op roerende inkomsten, kan niet worden vergeleken met deze op onroerende inkomsten, omdat de roerende voorheffing op het bruto inkomen zonder aftrek berekend wordt terwijl de huurinkomsten berekend worden op basis van een kadastraal inkomen dat sedert 1975 niet meer is aangepast. Mocht men de perkwatie realiseren, dan zou het kadastraal inkomen vermenigvuldigd moeten worden met een coëfficiënt 2,2, wat neerkomt op een verhoging met 220 pct. De bezitters van onroerende goederen die deze voor beroepsdoeleinden gebruiken, worden zoveel mogelijk ontzien. Uiteindelijk zijn het alleen de eigenaars van een tweede verblijf of van verhuurwoningen die hun kadastraal inkomen met 25 pct. zien verhoogd.

Het is ook nogal logisch dat men heeft willen voorkomen dat de eigenaar de verhoging van de onroerende voorheffing op zijn huurder zou doorschuiven. Het verheugt mij overigens dat het dank zij een SP-amendement in de Kamer is dat de bescherming van de huurder nog werd versterkt: de bescherming zal voortaan immers helemaal los staan van de aard en de duur van de huurovereenkomst, wat ontwijking door gebruik van kortlopende contracten uitsluit. Tevens blijft de verrekening van de onroerende voorheffing behouden voor mensen die om sociale of beroepsredenen hun eigen woning niet kunnen betrekken.

Mijnheer de minister, ik maak van deze gelegenheid graag gebruik om uw aandacht te vestigen op een aantal belangrijke sociale fenomenen die zich voordoen in de grootsteden, vooral in Brussel. Ik ben verbouwereerd door het feit dat ik bijna dagelijks meemaak dat huurders, vaak armere en oudere mensen onder tal van voorwendsels uit hun woning worden gezet, uitsluitend met de bedoeling de huurprijzen te kunnen verhogen. Anderzijds worden tal van oudere mensen verplicht wegens te hoge onderhoudskosten hun huis te verkopen tegen lage prijzen aan grote promotoren. Vaak gaat het om mensen die ter aanvulling van hun pensioen een verdieping van hun huis moeten verhuren, maar zelfs dat blijkt niet genoeg om de hoge kosten te kunnen dekken. Het zou niet wenselijk zijn dat dit soort verkoop aan grote promotoren zich in de komende jaren zou doorzetten en ik vraag dan ook speciale aandacht voor dit probleem.

Mijnheer de minister, de uitleg die u in de commissie voor de Financien hebt verstrekt over de niet-uitvoering van de kadastrale perkwatie kunnen we aanvaarden. Deze perkwatie mag echter

niet blijvend worden uitgesteld, want in vele gevallen bestaat er een totale wanverhouding tussen de reëel aangerekende huurprijzen en de kadastrale inkomens.

De Regering pakt terecht de zogenaamde villavennootschappen aan door het voordeel in natura, dat bestaat in het gratis betrekken van een door een vennootschap ter beschikking gestelde woning, te herwaarderen. Deze maatregel is te verkiezen boven de oorspronkelijke in het globaal plan voorziene maatregel. Hij speelt ook beter in op de door de Gewesten gevoerde politiek om investeringen in huisvesting aan te moedigen eerder dan kantoorbouw. Dit is vooral het geval in het Brussels Gewest waar dit wordt nagestreefd via het opleggen van stedenbouwkundige lasten.

De SP-fractie apprecieert ook de uitbreiding van de anti-rechtsmisbruikmaatregel ingevoerd in juli 1993, naar de individuele fiscaliteit. Deze algemene maatregel tegen rechtsmisbruik wordt geïntroduceerd in het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten.

Paragraaf 6 van artikel 39 stelt dat de toepassingsregels zullen worden uitgevaardigd bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit dat nadien aan de Kamers ter bekrachtiging zal worden voorgelegd. Ten einde de rechtszekerheid van de belastingplichtige te verzekeren en de toepasbaarheid van de anti-rechtsmisbruikbepaling niet in het gedrang te brengen, moet dat koninklijk besluit zeer spoedig worden uitgevaardigd. Kan de minister zeggen wanneer dit zal gebeuren?

Ook de detachering van ambtenaren van de belastingadministraties naar de Centrale Dienst voor de bestrijding van de georganiseerde economische en financiële delinquentie is positief. Deze maatregel zal zeker sterk bijdragen tot de efficiënte bestrijding van de zware en georganiseerde fiscale fraude, vooral op het vlak van de BTW-carroussels, temeer omdat deze ambtenaren voortaan kunnen deelnemen aan huiszoeken en verhoren. Wij betreuren desalniettemin dat deze ambtenaren niet het statuut van gerechtelijke politie krijgen, aangezien hun autonoom optreden op die manier in sterke mate wordt beperkt.

Zoals artikel 39 bepaalt ook artikel 31 dat de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit de regels van de terbeschikkingstelling moet vastleggen. Gezien het belang en het dringend karakter van de bestrijding van de georganiseerde financiële en economische delinquentie moet ook dit koninklijk besluit zo spoedig mogelijk aan de Ministerraad worden voorgelegd. Kan de minister ons zijn intenties en zijn timing hieromtrent bekend maken?

In verband met de strijd tegen de fiscale fraude wil ik de minister terloops herinneren aan de noodzaak om de klant, fiscaal medeverantwoordelijk te maken voor bijvoorbeeld het afleveren van een BTW-strook bij restaurantbezoek. Deze kwestie komt in dit ontwerp niet ter sprake, maar werd in deze vergadering vroeger reeds bediscussieerd. Bij het globaal plan, meer specifiek in het gedeelte over de bestrijding van de fiscale fraude, heeft de minister zelf voorgesteld de klanten van restaurants fiscaal medeverantwoordelijk te maken voor het afleveren van het BTW-strookje. Bij het verlaten van een restaurant zouden deze in het bezit moeten zijn van een BTW-bewijs. Wie dat niet kan voorleggen zou kunnen worden gesanctioneerd. Deze regeling moet controleerbaar zijn. De maatregel kan bij koninklijk besluit worden ingevoerd, maar is op dit ogenblik nog niet geconcretiseerd. Kan de minister zeggen wanneer hij een koninklijk besluit hieromtrent zal uitvaardigen en welke de modaliteiten zullen zijn van de medeaansprakelijkheid, de wijze van controle en de eventuele sanctionering?

Ik breng deze kwestie ter sprake bij de bespreking van dit ontwerp om de minister erop te wijzen dat het niet volstaat hier wetten te laten goedkeuren. Het komt er nu vooral op aan de uitvoeringsmodaliteiten vast te leggen en tot effectieve uitvoering over te gaan.

De SP-fractie zal dit ontwerp steunen, omdat de maatregelen ervan passen in het betachte evenwicht van het globaal plan, in het streven naar een noodzakelijke solidariteit, in een rechtvaardige belastingverdeling en in het creëren van nieuwe toekomstperspectieven. (Applaus.)

M. le Président. — La parole est à M. Jonckheer.

M. Jonckheer (Ecolo). — Monsieur le Président, en commission des Finances, les écologistes sont intervenus assez longuement sur les deux points principaux du projet de loi qui nous est soumis, à savoir la fiscalité immobilière et le volet fiscal concernant les agences locales pour l'emploi. Mon intervention en séance publique au nom des groupes Agalev et Ecolo se limitera à une série de considérations générales et au rappel de certaines critiques formulées en commission à l'égard des agences locales pour l'emploi. Le thème de la fiscalité immobilière a été longuement développé en commission par mon collègue, M. Vaes, qui n'est toutefois pas présent en séance publique puisqu'il siège en ce moment en commission de la Justice.

Pour ce qui est des interventions faites par les membres des groupes PS et SP, je n'ai aucun problème à reconnaître qu'effectivement, la politique économique et sociale menée par le Gouvernement depuis 1991 peut être qualifiée de politique de centre gauche. D'ailleurs, compte tenu des propositions émanant du VLD et du PRL, il est certain que l'enjeu des prochaines élections sera le maintien d'un équilibre dit de centre gauche par rapport à une nouvelle vague néo-libérale que certains avaient cru voir disparaître rapidement. Malheureusement, les élections italiennes viennent de nous rappeler qu'en deux mois de temps, un chef d'entreprise peut devenir le leader de la principale formation politique d'un des grands pays de la Communauté européenne et peut même prétendre au poste de Premier ministre.

M. Maystadt, ministre des Finances. — Monsieur Jonckheer, comme antidote à l'ultralibéralisme de M. Berlusconi, je vous conseille la lecture, dans *Le Monde* d'aujourd'hui, d'une interview de M. Galbraith montrant qu'il n'y a pas d'incompatibilité, au contraire, entre justice sociale et développement économique.

M. Jonckheer (Ecolo). — Je n'ai pas dit qu'il y avait incompatibilité...

M. Maystadt, ministre des Finances. — En effet, mais je voulais attirer votre attention sur cette interview qui va dans le sens de vos propos.

M. Jonckheer (Ecolo). — Je suis un lecteur fidèle du journal *Le Monde*, mais je n'ai pas encore eu l'occasion de lire l'édition d'aujourd'hui.

J'en reviens donc à la critique que les écologistes ont formulée de façon constante à l'égard de ce Gouvernement de centre gauche et qui consiste à observer que ce Gouvernement est obligé d'œuvrer dans un cadre qui lui est largement imposé mais qu'il définit également. Le ministre des Finances connaît parfaitement notre point de vue sur la notion de la compétitivité qui devient un objectif en soi et non un moyen. Nous aurons l'occasion d'en reparler lors de l'examen de l'avis du Conseil central de l'économie. Cet objectif étant défini, il faut bien constater que le cadre européen présente une insuffisance de réglementations, ce qui accentue les déséquilibres auxquels nous sommes confrontés.

A ce propos, je vous rappelle une interview de M. Peter Praet publiée dans *Le Soir* en décembre 1992 sous le titre « Les pièges de l'économie globale ». M. Praet y reconnaît avec une grande sincérité le lien qu'on peut établir entre, d'une part, les politiques de déréglementation et d'ouverture des marchés menées depuis le début des années 80 et auxquelles la Communauté européenne a fortement contribué à travers son marché unique et, d'autre part, la montée d'une exclusion sociale et d'une déstructuration des tissus sociaux. Il est extrêmement explicite et se dit fort inquiet à ce égard. Je l'ai cité parce qu'il s'agit d'un banquier auquel il est souvent fait référence dans de nombreux cercles, et je me réjouis du fait que de tels personnages puissent avoir des éclairs de lucidité.

En attendant, le mal est fait et le ministre des Finances peut certainement témoigner de la difficulté que présente la nécessité de réguler sur le plan européen ce qui a été « déréglementé » à l'échelon national. Plan d'austérité après plan d'austérité, plan de convergence après plan de convergence, nous ne sommes pas au bout du tunnel, pour reprendre l'expression de M. Martens.

Sans doute aurons-nous l'occasion, en commission des Finances, d'examiner les résultats du contrôle budgétaire 1994, mais je reste perplexe, sur le plan macro-économique, vis-à-vis des énormes efforts d'assainissement entrepris par ce Gouvernement. Le rapport de la Banque nationale mentionne pour 1993 des mesures portant sur 180 milliards, soit 2,5 p.c. du PIB, ce qui est énorme, et sur 160 milliards en 1994, soit 2,1 p.c. du PIB, pour des résultats qui révèlent une stabilisation du déficit des pouvoirs publics dans leur ensemble, lequel s'établira vraisemblablement, pour 1993, à 7,2 p.c. du PIB.

Je reste extrêmement perplexe quant à cette position suivant laquelle, d'une part, on veut à juste titre réduire le déficit des finances publiques et les charges d'intérêt de la dette, en espérant relever le taux de croissance de l'économie et, d'autre part, on applique, comme dans les autres pays européens, des politiques d'austérité qui ne peuvent induire qu'un effet déprimant sur la croissance dans son ensemble. En termes de politique macro-économique, je reste donc très circonspect, d'autant que les perspectives de la Commission européenne pour 1994 ne sont pas véritablement encourageantes.

Si l'on se réfère aux chiffres figurant aux pages 40 à 45 du dernier rapport de la Banque nationale, on ne peut que constater une augmentation du chômage. Pour la période s'étendant du troisième trimestre 1990 au troisième trimestre 1993 inclus, on note une croissance de 151 000 unités du nombre de chômeurs. On en arrive ainsi à un sous-emploi total qui atteint le million de personnes. On ne peut évidemment pas se réjouir de ce type de bilan.

Le Gouvernement a élaboré une série de plans: plan d'embauche des jeunes, plan Plus un, plan d'accompagnement des chômeurs, plan d'entreprises pour des politiques de redistribution du temps de travail. Nous attendons avec intérêt, à la fin de l'année 1994, le bilan qui sera tiré de toutes ces mesures, dont nous contestons une part importante. Nous estimons, en effet, que les pouvoirs publics n'ont pas une attitude suffisamment volontariste dans la réorganisation du marché du travail, réorganisation qu'ils laissent trop aux mains des entreprises.

J'en arrive au point précis sur lequel nous sommes intervenus en commission et sur lequel je veux insister en séance plénière — MM. Vancrombrugge et Garcia y ont fait allusion —, à savoir les agences locales pour l'emploi. Cette mesure est pour nous totalement inacceptable, de même que les déclarations du ministre de l'Emploi et du Travail en commission des Finances de la Chambre. Nous vous informons dès à présent que nous envisageons une série d'interpellations, ainsi qu'une campagne de presse sur ce thème, et ce pour différentes raisons.

D'abord, ces mesures consolident l'existence de sous-catégories de travailleurs, une «nouvelle domesticité», selon M. Garcia.

Ensuite, ces mesures mettent en concurrence des catégories de travailleurs fragiles et peu qualifiés, travailleurs issus du secteur marchand ou non marchand, ainsi que des chômeurs que l'on souhaite réinsérer dans le circuit du travail.

Enfin, malgré les déclarations du Gouvernement sur la nouvelle citoyenneté, ces mesures illustrent de manière fondamentale l'insuffisance totale du débat portant sur l'organisation des secteurs d'activités dits de services de proximité, en termes de statuts, de contrats de travail et, en particulier, de financement, ce qui nous ramène aux considérations préliminaires que j'ai émises.

En commission des Finances — mais cette question a été renvoyée au ministre de l'Emploi et du Travail — nous avons critiqué fondamentalement l'assimilation qui semble être faite entre «un petit boulot» et un emploi convenable.

Nous nous sommes violemment élevés contre le montant de la rémunération octroyée à ces travailleurs pour accomplir les services qui leur sont proposés, montant inférieur à celui auquel un étudiant pourrait prétendre actuellement dans le cadre d'un job d'étudiant.

Nous avons également critiqué le caractère obligatoire de la disposition visant les chômeurs, laquelle pourrait — mais nous ne sommes pas fixés sur ce point — conduire à une exclusion du chômage. Cette mesure concrétise selon nous une des politiques du Gouvernement qui consiste à faire baisser les chiffres relatifs

aux chômeurs complets indemnisés en excluant purement et simplement un certain nombre de bénéficiaires des allocations de chômage.

Enfin, pour ce qui concerne la justification de la déduction fiscale, le groupe socialiste lui-même a émis les plus nettes réserves. Inutile de vous dire que dans l'exposé des motifs du Gouvernement, nous n'avons trouvé aucune raison justifiant une telle mesure, même si un certain nombre de limitations seront introduites à cet égard.

Voilà les réflexions que je souhaitais formuler dans le cadre de cette séance plénière. Je vous renvoie au rapport de la commission pour ce qui concerne les interventions de mon groupe. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verreycken.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, mijn betoog zal kort zijn, vooral omdat aan dit fiscale hoofdstuk van het globaal plan niet veel is gewijzigd sinds de Kamerbesprekingen. Ook het stemgedrag van de sleurpartijen zal identiek zijn. Indien geen echte bijsturingen, geen echte verbeteringen mogelijk zijn, wordt de Senaat een soort van papegaaienkamer, waar enkel mag worden nagepraat wat de Kamer voorzegde.

Fundamenteel is dit fiscale ontwerp een belastingwet. Partijen die lang geleden het einde van de tunnel zagen, en andere partijen die voor de verkiezingen beloofden dat zeker geen nieuwe belastingen zouden worden ingevoerd zullen nu instemmen met deze fiscale voorstellen.

Geen kritiek wordt ernstig onderzocht. Zeker niet in dit verkiezingsjaar waarin enkel zegebulletins mogen worden afgevuurd op de bevolking. De economie leeft op, de inkomsten vallen mee, de werkgelegenheid neemt toe. De rente daalt. Allemaal zegekreten die tot het automatisme zouden moeten leiden dat de belastingen dalen. Tenzij men ons iets wijsmaakt. En tenzij de wanhopige uitverkoop van overheidsbezittingen, gekoppeld aan het invoeren van 300 miljard aan nieuwe lasten sedert het aantreden van deze Regering, helemaal niet hebben geleid tot sanering, of tot een verbetering van de financiële situatie.

De werkelijkheid is dat het jaarlijkse tekort langzamer aangroeit, maar aangroeit. Dit tekort zal de volgende generaties belasten. Niet de huidige regeerders. Enkel indien in eigen vlees wordt gesneden, indien regeerders inzien dat zij moeten snoeien in de begrotingen van de eigen departementen zal een overschot de plaats van het tekort innemen.

Dit fiscale ontwerp belast een tweede woning en treft daarmee degenen die de dreiging van het niet-uitbetalen van pensioenen willen afwentelen. Nogal wat gewone burgers hopen dat de inkomsten uit een tweede woning het pensioen zullen aanvullen.

Belasten, zeggen de regeerders. Dit werd door de vorige spreker vertaald door: «Een budgettaire orthodoxie teneinde de Maas-tricht-norm te kunnen halen.» Op een ander ogenblik wordt gepleit voor een realistische indexering in plaats van een algemene pererekwatie, die te duur zou zijn en te lang zou duren. Die realistische indexering — en ik praat hier uit de praktijk — leidt er in Borgerhout bijvoorbeeld toe dat woningen waarvan de verhuurwaarde tot 60 pct. was gedaald nu «realistisch» zullen worden opgewaardeerd. Dit lijkt mij een zeer eigenaardige invulling te zijn van het principe dat niet mag worden belast wat niet belastbaar is.

Dit ontwerp voorziet ook in maatregelen om langdurig werklozen tewerk te stellen. Dat lijkt prima te zijn. Hun activiteiten worden echter beheerd door VZW's, waarvan ondertussen reeds overduidelijk is aangetoond dat zij vooral het instrument zijn van geldafwendingen. Het volkomen ondoorzichtige web van VZW's moet gesaneerd worden, en moet allermindst worden gevoed met nieuwe overheidsopdrachten.

Dan is er nog het wondermiddel van de strengere aanpak van de fiscale fraude. Dit begrip werd al enkele keren op ons afgevuurd. Misschien wordt hiermee bedoeld dat fraudeurs niet meer gewoon uit het gerechtshof zullen mogen buitenwandelen, maar dat zij de rechter eerst om toelating zullen moeten vragen. Dit is uiteraard een ernstige verstrenging. Misschien zullen socialisti-

sche ziekenfondsen niet langer onder toezicht worden geplaatst, maar zullen zij een uitgebreid verslag moeten indienen. Nogmaals een ernstige verstrenging van de situatie.

Verstrenging behoort tot het domein van de wensdromen zolang de fiscale druk zo hoog blijft dat er altijd opnieuw fiscale fraudeurs zullen opduiken en zolang de politieke instellingen de bestuursdaden er niet van kunnen overtuigen dat fiscale fraude niet loont. Uit de houding van de politieke verantwoordelijken blijkt op het ogenblik zeer zeker niet dat zij dit van plan zijn.

Ik beloofde kort te zullen zijn. Ik neem aan dat ik u toch niet kan overtuigen en zal mij dus aan mijn belofte houden. Dit fiscale gedeelte van het globaal plan benadrukt immers enkel de ophoestplicht van de bestuursdaden, terwijl de morele plicht van de bestuurders om echt te saneren niet eens wordt omschreven en bindend wordt gemaakt.

Het Vlaams Blok zal dit fiscaal hoofdstuk van het globaal zakkenrollersplan dan ook niet goedkeuren. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Goovaerts.

De heer Goovaerts (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, ik zal het in de eerste plaats hebben over de perekwatie van de kadastrale inkomens, hoewel deze term niet wordt gebruikt in de teksten van het globaal plan.

De Regering stelt voor om het kadastraal inkomen van tweede verblijven en van niet voor beroepsdoeleinden verhuurde of gratis ter beschikking gestelde woningen met 25 pct. te verhogen. Deze verhoging wordt toegepast na indexering van het kadastraal inkomen en heeft geen invloed op de berekening van de onroerende voorheffing.

Deze maatregel, samen met het annuleren van de verrekening van de onroerende voorheffing, betekent voor een eigenaar van een tweede woning met een kadastraal inkomen van een kleine 100 000 frank al gauw een extra belasting van 20 000 tot 30 000 frank bij een aanslagvoet van 25 tot 55 pct.

Deze maatregel zal, naast de andere maatregelen die worden getroffen in de sector van het onroerend goed, aan deze sector ernstige schade toebrengen. De vermogensbelasting zal een vermindering van de bouw van huurwoningen tot gevolg hebben, wat een verhoging van de huurprijzen zal teweegbrengen vanwege het verminderd aanbod. In feite opent de Regering aldus de jacht op eigenaars van kleine of middelgrote onroerende goederen en loopt zij vooruit op de fameuze perekwatie, waartoe wellicht over enkele jaren zal worden overgegaan.

Bovendien heeft deze verhoging van de onroerende inkomsten ook een negatief effect, want ze leidt tot de verhoging van het totaal belastbaar inkomen en dus van de gemeentelijke opcentiemen. Indien het de bedoeling van de Regering is op deze manier de gemeenten onrechtstreeks te financieren, moet ze dit in alle duidelijkheid zeggen. Eigenlijk gaat het dus om een getrapte belastingverhoging.

In verband met de onroerende goederen moeten we eens bekijken hoe het systeem-Cadnet, het geïnformatiseerde kadaster, zal functioneren. Met Cadnet wordt de jaarlijkse aanpassing van de onroerende goederen vervangen door een permanente verwerking van de gegevens. Ik heb de minister reeds gevraagd wie op deze gecentraliseerde databank en op de databanken die er eventueel uit zullen ontstaan, toezicht zal houden. Graag vernam ik ook nu van de Regering op welke wijze en door wie de gegevensbank zal worden gebruikt, wie toegang zal krijgen en op welke manier ze zal functioneren. Ik stel vast dat in het totaal reeds ongeveer 313 miljoen werd uitgegeven voor het opstarten van de kadastrale gegevensbank en dat het onderhoud van het systeem jaarlijks meer dan 40 miljoen zal kosten. De minister weet dat ik zeer begaan ben met het privé-leven van de burger. Dat is ook de taak van mijn partij. Ik vraag hem dus nogmaals of hij het nodige heeft gedaan om het systeem conform de bestaande wetgeving op het openen en beheren van databanken te maken. Werd rekening gehouden met alle voorwaarden die in deze wetgeving worden ingeschreven?

Ik kom nu tot de onroerende goederen die in een vennootschap zijn opgenomen. We hebben vastgesteld dat de minister van Financiën tijdens de bespreking van het wetsontwerp heeft voor-

gesteld de gunstige regeling uit te breiden, waardoor ook onroerende goederen uit een vennootschap kunnen worden gehaald tegen een verminderd tarief. Met deze uitbreiding zou het maken van een uitzondering niet afhankelijk meer zijn van het type vennootschap. Onroerende goederen afkomstig van een naamloze vennootschap zouden dan ook het gunstig tarief kunnen genieten. Deze wijziging komt er dus niet. Op een bepaald ogenblik werd in de pers gesuggereerd dat deze regeling nieuwe mogelijkheden zou bieden om patrimoniumvennootschappen met een minimale belasting op te doeken en de minister heeft dan ook besloten de voorgestelde wijziging « voorlopig in te trekken » en het punt eventueel in een volgende programmawet te regelen. Graag vernam ik van de minister wat zijn intenties ter zake zijn.

Na de onroerende goederen ga ik in op de plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen. Het idee is misschien niet slecht maar ik zal er niet veel tijd aan besteden. Eigenlijk denk ik dat de Regering het zwartwerk wil legaliseren door het grijs te maken en door voor een bepaald soort werklozen een vierde arbeidscircuit te creëren dat deels door de overheid en deels door de gebruikers wordt gefinancierd. Het idee is niet slecht, ik vrees alleen dat de rentabiliteit van deze maatregel heel relatief zal zijn.

De Regering stelt voor om de anti-misbruikmaatregel nu ook te hanteren bij registratie- en successierechten.

Iedereen kent het beruchte artikel 344, paragraaf 1, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen van 1992. De Regering wenst nu in artikel 18 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten een reeks nieuwe paragrafen in te voegen. De belangrijkste is de tweede, ik citeer: « Aan de administratie van de BTW, Registratie en Domeinen kan niet worden tegengeworpen, de juridische kwalificatie door de partijen gegeven aan een akte alsook aan afzonderlijke akten die eenzelfde verrichting tot stand brengen, wanneer de administratie door vermoedens of door andere bewijsmiddelen vaststelt dat die kwalificatie tot doel heeft de rechten te ontwijken, tenzij de belastingplichtige bewijst dat die kwalificatie aan rechtmatige financiële of economische behoeften beantwoordt. » Men noemt dit ten onrechte « de economische realiteit ».

De registratierechten en de successierechten grijpen voornamelijk in op rechtshandelingen en rechtsfeiten die uitsluitend de privé- en familieverhoudingen en het privé- en familievermogen betreffen. Het valt dan ook moeilijk in te zien hoe de belastingplichtige de keuze voor een bepaalde juridische kwalificatie van zijn privé-verrichtingen ooit zal kunnen verantwoorden met een verwijzing naar rechtmatige economische of financiële behoeften.

Hoe moet de exclusieve verwijzing naar rechtmatige financiële of economische behoeften in termen van registratie- en successierechten worden geïnterpreteerd? Er wordt hiermee blijkbaar eens te meer onrechtstreeks ingegrepen in het privé-leven van de burger. Bovendien zal er wellicht een vermogenskadaster worden aangelegd.

Het is trouwens jammer dat de problematiek van de successierechten niet het voorwerp van het wetsontwerp uitmaakt. Sinds 1978 zijn de successierechten alleen toegenomen omdat de schijven van de belastinggrondslag nooit werden geïndexeerd. In vergelijking met vele andere landen liggen de successierechten in België relatief hoog. In landen waar ze lager liggen, gebeuren de aangiften in de nalatenschap vrij correct. De hoge aanslagen in ons land zetten aan tot veel ontduiking en bijgevolg brengen de successierechten uiteindelijk minder op dan bij lagere aanslagvoeten het geval zou zijn. (*Protest op de banken van de CVP.*) Ik weet dat de CVP, wat dat betreft, de linkse toer opgaat, maar de VLD is voorstander van een verlaging van de successierechten in ons land. Op die manier zal er immers op rechtmatige wijze meer geld in de staatskas terecht komen.

Ik wens toch nog enkele opmerkingen te maken aangaande de vrijstelling van beurstaks. Volgens de minister zijn de begunstigen van deze vrijstelling de personen die beroepsmatig als bemiddelaar optreden, meer bepaald de verzekeringsondernemingen, de pensioenfondsen, de instellingen voor collectieve beleggingen en de niet-inwoners. Ik vraag mij af waarom een gewone burger beurstaks moet betalen wanneer hij enkele aandelen koopt.

Collega De Grauwe zal het woord nemen bij artikel 20 over de inbreng van vennootschappen en de vermindering van dividenden. Bijgevolg eindig ik mijn uiteenzetting met een paar woorden over de maatregelen voor de gepensioneerden.

Gepensioneerden die over een tweede onroerend goed beschikken, worden door de Regering bijzonder geïsoleerd. Niet alleen zijn de sociale-zekerheidsbijdragen verhoogd van 2,55 pct. tot 3,55 pct. maar daarbovenop komen de solidariteitsbijdragen die niet gering zijn in vergelijking met de relatief kleine pensioen-uitkeringen. De mogelijkheden van cumulatie met pensioenen van andere inkomsten worden zodanig beperkt dat de gepensioneerden worden gestraft. De jongste dagen hebben wij in de pers gemerkt wat er is gebeurd als reactie op het protest van de gepensioneerden.

Ik begrijp de gepensioneerden. De maatregelen met betrekking tot de gepensioneerden geven als het ware een rechtstreekse aanzet tot het oprichten van een soort « grijze-panter »-partij. Tijdens de jongste verkiezingen in het groothertogdom Luxemburg heeft zo'n partij zes zetels behaald op een totaal van 54. De voortdurende provocatie van de gepensioneerden die in hun loopbaan al meer dan voldoende bijdragen hebben betaald, zal aanleiding geven tot politieke moeilijkheden die de Regering alleen zichzelf kan verwijten.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verschuere.

De heer Verschuere (SP). — Mijnheer de Voorzitter, allereerst wil ik mij verontschuldigen omdat ik niet het woord heb genomen tijdens de commissiewerkzaamheden hoewel ik van plan was amendementen in te dienen. Ik zou toen als antwoord hebben gehad dat de streefdatum voor de publikatie van deze wet 1 april is, wat de inlating van amendementen onmogelijk maakt. Vandaar dat ik mij veroorloof om in de plenaire vergadering het woord te nemen.

De Regering en uiteraard ook de SP hebben ervoor geijverd en blijven ervoor ijveren om de inkomensmatiging niet te beperken tot een loonmatiging. In deze doelstelling, alle inkomenscategorïën een gelijkwaardige inspanning op te leggen naar financieel-economische draagkracht, zijn er volgens mij drie belangrijke elementen: « alle » inkomenscategorïën, een « gelijkwaardige » inspanning en « financieel-economische draagkracht ».

Mijnheer de minister, het is specifiek met betrekking tot het derde element dat ik mij richt tot u, als minister van *le parti des sociaux-chrétiens*. Ik hoop dat u sociaal gevoel hebt, en omdat u tot de christelijke partij behoort, hoop ik ook dat u begrip kunt opbrengen voor door het lot minder begenadigde groepen van onze samenleving.

Het gaat in eerste instantie om de groep van de gehandicapten. In *De Standaard* van 10 maart lees ik: « De federale Regering heeft geen oog voor de belangen en noden van gehandicapten, maar is er alleen op uit het budget voor tegemoetkomingen aan gehandicapten af te slanken. Met als gevolg dat steeds meer gehandicapten steeds minder steun ontvangen. »

Het begrip « gehandicapt » is zeer ruim. Men kan met een handicap geboren worden of men kan tijdens zijn leven een handicap oplopen, men kan een handicap oplopen ingevolge een arbeidsongeval of ingevolge een verkeersongeval. Slachtoffers van een verkeersongeval kunnen een renteuitkering of een kapitaaluitkering krijgen. De renteuitkeringen zijn geïndexeerd. Bij verkeersongevallen vallen jaarlijks duizenden doden te betreuren, maar ook talrijke gewonden, van zeer zwaar- tot lichtgewonden.

Ik wil hier het voorbeeld aanhalen van een zwaargewonde vrouw, die ik van nabij ken. Ze is geboren op 5 augustus 1945. Op een zekere dag werd zij bij het binnenrijden van Brussel aangereken. Zij lag 45 dagen in coma en had drie jaar revalidatie nodig. Volgens de artsen zou zij haar leven lang in een rolstoel moeten doorbrengen. Tegen alle verwachtingen in, bijna miraculeus, is zij echter niet meer gebonden aan haar rolstoel, maar zij blijft toch lichamelijk en geestelijk zeer zwaar verminkt. De artsen schatten haar kansen op een normale levensduur zeer klein. Daarom werd er geopteerd voor een kapitaaluitkering. Met dit kapitaal mag echter niet worden gespeculeerd. De vrouw waarover ik spreek, is handelingsonbekwaam verklaard en kreeg dus een voogd toegevoegd, die tegenover de juridische instellingen verantwoording moet geven over de aanwending van het kapitaal. Daarom werd dit kapitaal, zoals gewoonlijk, veilig belegd in onroerend goed.

Deze vrouw en alle zwaar gehandicapten worden nu op enkele maanden tijd tweemaal getroffen: een eerste maal door de fameuze gezondheidsindex en een tweede maal door de verhoging van het kadastraal inkomen in de personenbelasting met 25 pct. voor woningen die niet door de eigenaar worden betrokken of voor andere dan ongebouwde onroerende goederen. Wat uiteindelijk wordt nagestreefd is toch de gehandicapten toe te laten een normaal bestaan te leiden zolang zij in ons midden verblijven.

In mijn voorbeeld gaat het om een regentes voor wie de kapitaaluitkering is berekend op basis van haar normale loopbaan. Zij verblijft in een instelling van het OCMW in Heist-op-den-Berg; spijtig dat collega Cannaerts niet aanwezig is, want hij is voorzitter van dat OCMW. Het kapitaal werd belegd in zes studio's, kleine flatjes die verhuurd worden aan studenten. De betrokkene beschikt momenteel over een netto maandinkomen van 72 000 frank. In januari 1993 betaalde zij maandelijks 50 778 frank verblijfskosten. In januari 1994 was dat 56 730 frank, een verschil van 5 968 frank, wat een kleine aanpassing wordt genoemd. Jaarlijks betaalt zij een onroerende voorheffing van 97 416 frank, gedeeld door twaalf wordt dat 8 118 frank per maand. Zij betaalt ook een belasting op verhuring van gemeubileerde flats, een weliswaar niet onoverkomelijk bedrag van 9 000 frank per jaar of 750 frank per maand. Omdat zij geen inkomen heeft betaalt zij als eigen bijdrage voor de mutualiteit 679 frank per maand, daar waar loontrekkenden en gepensioneerden 150 frank per maand betalen. Samen wordt dat een bedrag van 71 000 frank onkosten tegenover een inkomen van 72 500 frank. Ik spreek dan nog niet over onkosten voor kleding, over zakgeld voor wat ontspanning enzovoort. Zij heeft in de loop van de jaren reeds één flat moeten verkopen om de kosten van herstellingen te kunnen betalen. Haar kapitaal krimpt dus in. Men beweert dat het sneeuwbaaleffect van opeenvolgende deficitaire begrotingen niet is te stoppen, welnu, voor de betrokkene is eveneens een sneeuwbaaleffect op gang gebracht, wat rampspoedig is.

Bij het lezen van de verslagen van de commissies van Kamer en Senaat word ik miselijk. De minister heeft in de commissie namelijk gezegd dat voor specifieke gevallen geen uitzonderingen mogen worden gemaakt daar dit aanleiding kan geven tot precedents. Voor wie iets durft zeggen kan ik niet langer achtung voelen. De minister weet toch ook dat er auto's vrij van verkeersbelasting op naam van gehandicapten die niet met de auto kunnen rijden worden gekocht, maar dan door de ouders worden gebruikt.

Zo kan ik nog tal van voorbeelden aanhalen. Het argument dat een toegeving voor dit geval een precedent zou scheppen, gaat niet op. Trouwens, hoeveel precedents werden er niet geschapen voor andere categorieën van gehandicapten? De beperkte groep gehandicapten aan wie een kapitaal werd uitgekeerd, is overigens gemakkelijk te bepalen.

Wat ik ook niet kan verdragen is dat sommigen onder ons — dat valt tussen de regels te lezen in de verslagen van Kamer en Senaat — deze groep gehandicapten als kapitalisten beschouwen. Foei! Hoe is het mogelijk!

Mijnheer de minister, mijn houding bij de stemming zal afhangen van uw antwoord. Ik heb de situatie van deze groep gehandicapten grondig bestudeerd en ik ben ervan overtuigd dat het mogelijk moet zijn in de belastingwetgeving een afwijking in te lassen voor deze specifieke groep gehandicapten die ik zou definiëren als « personen met een handicap die dientengevolge een kapitaal uitgekeerd gekregen hebben ».

Het zou ons genoeg doen dat u, om aan de noden van deze categorie van gehandicapten tegemoet te komen, een ontwerp van wet zou indienen of ten minste uw instemming zou geven aan een parlementair initiatief. Als u niet op mijn voorstel wilt ingaan zal ik mij evenwel verplicht zien tegen dit ontwerp te stemmen.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Cooreman.

De heer Cooreman (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, het is niet mijn gewoonte dadelijk te reageren op een andere spreker, maar ik betreur het betoog van de heer Verschuere.

Wie in de voorbije twintig jaar kapitaal investeerde in onroerend goed, heeft dikwijls kunnen vaststellen dat het na verloop van tijd in waarde was verdubbeld.

Ik ken het geval niet dat de heer Verschuere heeft aangehaald, maar een goede raad die ik hier misschien kan geven is een verkoop van de onroerende goederen tegen een lijfrente, die bovendien meestal wordt geïndexeerd.

In het leven moet men kunnen kiezen en het is waar dat een keuze nadien verkeerd kan blijken. Een wetsvoorstel indienen om dit geval te regelen, lijkt mij totaal verkeerd, omdat men voor een bepaald geval geen algemene principes kan uitwerken.

De heer Verschuere (SP). — Het geval dat ik heb aangehaald is niet uniek. Het gaat om honderden gehandicapten.

De heer Cooreman (CVP). — Ook gehandicapten die onroerend goed kopen, moeten weten dat ze een risico nemen. Ze kunnen ook obligaties of aandelen kopen.

De heer Verschuere (SP). — De persoon waarover ik het heb, had eerst obligaties gekocht, maar heeft ze van miserie moeten verkopen en heeft dan onroerend goed gekocht.

De heer Cooreman (CVP). — Dan heeft die persoon een slechte keuze gedaan.

De heer Verschuere (SP). — Schandalig is wat u nu zegt. De Staat klaagt altijd dat er geen geld is voor sociale woningen. Weet u wat men vandaag betaalt voor een eenvoudige kamer op een campus in Leuven, Brussel, Gent of gelijk waar?

De heer Cooreman (CVP). — Ik zou het niet weten.

De heer Verschuere (SP). — Ik zal het u vertellen. Voor 4 500 à 5 000 frank krijgt men een kamertje van enkele vierkante meter met een bed, een stoel en een tafel. Men heeft de beschikking over een gemeenschappelijke badkamer, een gemeenschappelijk toilet en een gemeenschappelijke keuken. De flats worden echter meestal verhuurd aan één huurder, maar bewoond door twee personen. Zij betalen dan samen 12 000 frank voor een living, een studeer-ruimte, een slaapkamer en een badkamer en een keukentje.

De heer Cooreman (CVP). — Mijnheer Verschuere, men kan onmogelijk een algemene regeling uitwerken op basis van één concreet geval.

Overigens wilde ik ook antwoorden op wat de heer Goovaerts hier heeft gezegd. Inzake de belasting op onroerende goederen is de Regering nog zeer democratisch geweest. In het globaal plan werd aanvankelijk aangekondigd dat op onroerende goederen in vennootschappen een belasting van 39 pct. zou worden geheven. Ik begrijp dat vooral de kabinetten de bedoeling hadden personen te belasten die een woning of een villa in een naamloze vennootschap of BVBA onder brengen. Verschillende leden van de meerderheid die wel het optreden van de Regering in deze sector onderschreven, uitten kritiek op de manier waarop dit gebeurde. Wij herinneren ons ook campagnes en brieven waarin bepaalde organisaties ermee dreigden dat zij niet langer in onroerend goed zouden beleggen. Ons standpunt was en is dat er in deze sector op een juiste manier moet worden getaxeerd. In de hoop op een hogere opbrengst heeft de Regering naar wisseloplossingen gezocht en ervoor gekozen om de voordelen in natura te taxeren en de economische werkelijkheid meer te onderzoeken. Ik vind dit een goede regeling. Wie objectief is, moet erkennen dat de onroerende sector in België zeker niet overdreven getaxeerd wordt. Wanneer men de verschillende sectoren met mekaar vergelijkt, springt vooral in het oog dat er één sector bijzonder laag wordt getaxeerd: deze van de obligaties en de termijnrekeningen of in het algemeen het niet-risicodragend kapitaal. Vroeger gold hier een aanslagvoet van 10 pct., die nu is opgetrokken tot 13,39 pct. Dat is dus bijzonder laag. Alle andere sectoren worden op een verschillende manier, maar steeds hoger getaxeerd.

De onroerende voorheffing en de personenbelasting op het kadastraal inkomen, wat in theorie gelijk is aan het inkomen dat men uit de huur van het goed zou verwerven, belopen vaak slechts

23 tot 25 pct. daarvan. Het verslag van de heer Geens, dat samen met de bijlagen een uitstekend document is, spreekt over een gemiddelde van 36 pct. Het risicodragend kapitaal wordt zelfs met 55 pct. of soms meer belast. Dit toont de omvang van de disproportie. De lagere belasting op onroerende goederen wordt verdedigd omdat de goederen steeds gekend zijn, omdat de eigenaars meestal heel wat kosten maken voor het onderhoud en omdat de erfgenamen heel wat successierechten betalen, wat voor roerende goederen meestal niet het geval is. De onroerende sector is een belangrijke bron van tewerkstelling en de openvolgende eigenaars betalen altijd belastingen.

Mijn tweede punt betreft de maatregelen inzake het risicodragend kapitaal. Ik heb sterk gemengde gevoelens bij de maatregelen die de Regering ter zake heeft genomen. Ik wil niet protesteren tegen de 13,39 aanslagvoet, maar wil er wel op wijzen dat het fout is geweest de bepalingen van het koninklijk besluit nummer 15 zo dikwijls te wijzigen. Eerst werd de aanslagvoet teruggebracht van 13 pct. naar 8 pct., dan van 8 pct. naar 5 pct. en tenslotte volkomen afgeschaft. Indien men alles op zijn beloop had gelaten, dan zou 1995 het laatste jaar zijn geworden waarin nog enig fiscaal voordeel zou bestaan hebben. Al die wijzigingen gebeurden om politieke en niet om fiscale redenen. Bovendien werden bij elke wijziging ruime compensaties gegeven aangezien de Staat steeds woord wenste te houden. Daarom heeft deze regeling alles bij elkaar de Staat meer gekost dan opgebracht, wat eigenlijk jammer is.

Ik wens ook in te haken op de uiteenzetting van de heer Jonckheer die Peter Praet citeerde. Peter Praet, professor aan de ULB, is een uitstekend econoom die vele jaren in Amerika heeft doorgebracht en vaak spreekt over het gebrek aan solidariteit in de maatschappij. In zijn voordrachten zegt hij uitdrukkelijk dat wij zullen terugkeren naar de familiale solidariteit omdat de solidariteit die door onze huidige sociale zekerheid wordt uitgebouwd niet meer betaalbaar blijft. Het zou bijzonder interessant zijn professor Praet eens te horen omdat hij bijzonder boeiende ideeën heeft.

Daarbij aansluitend heb ik twee bedenkingen. Met een deficittaire begroting, met een rijksschuld van bijna 10 duizend miljard, met 1 miljoen mensen die geheel of gedeeltelijk afhankelijk zijn van werklozensteun of van een andere vorm van bijstand van de Staat, moeten wij zoeken naar nieuwe oplossingen, naar een globale reorganisatie. Wij moeten daarbij in eerste instantie meer solidariteit tussen arbeid en kapitaal nastreven. Wat gebeurt er vandaag? Een onderneming die haar winsten ziet dalen, die verliezen boekt, begint af te slanken teneinde een faillissement te voorkomen. Daarbij wordt er in de eerste plaats gedacht aan het afdanken van personeel. Met een beetje geluk komen die mensen terecht in een ander bedrijf, maar meestal belanden ze in het systeem van de werklozensteun.

Er bestaan al enkele samenwerkingsvormen in het kader van de grote en de kleine Maribel-operaties, maar wij moeten daarin nog veel verder gaan en zoeken naar een manier om de bedrijfsvoorheffingen betaald voor werknemers te verrekenen met de vennootschapsbelasting. Voorzichtigheid is hier uiteraard geboden want de vennootschapsbelasting is een belangrijke post in de inkomsten van de Staat. Wat ik voorstel kan niet zomaar integraal worden toegepast. Misschien moet het aanvankelijk worden beperkt tot bepaalde sectoren, zoals de textielsector, en moeten nadien andere sectoren worden onderzocht. Ik meen echter dat deze gedachte het overwegen waard is.

Verder stel ik voor dat het loon dat in de privé-sector aan derden wordt betaald aftrekbaar wordt. Wanneer iemand 800 tot 1 000 frank per uur betaalt om zijn keuken te laten schilderen, moet hij zelf bijna 3 000 frank per uur verdienen om zo'n werkuur te kunnen betalen. De meesten doen deze werken bijgevolg zelf of ze laten ze « in het zwart » doen tegen 250 tot 300 frank per uur. Sommigen spreken over 300 000 personen die aldus zouden kunnen worden tewerkgesteld. De Nationale Bank heeft het over 1 000 miljard van het BNP die in deze marginale sector zouden worden uitgegeven.

Door het voorzichtig omzetten in de praktijk van deze ideeën zou de Regering een stap doen ter bestrijding van de fiscale en sociale fraude. Wanneer de burger bijvoorbeeld in het restaurant een ticket vraagt, wordt hij een bescheiden controleur van belastingen, in zijn eigen belangen in het belang van iedereen. Wanneer het betaalde loon op een verstandige manier aftrekbaar kan worden gemaakt van de belastbare basis, wordt er aan derden werkgelegenheid gecreëerd, worden er sociale bijdragen betaald en wordt inkomen belast dat anders niet zou worden aangegeven.

Ik weet dat dit plan niet op korte termijn kan worden verwezenlijkt. Het zal op een voorzichtige manier moeten worden ingevoerd aangezien Belgen zeer creatief zijn in het ontwijken of misbruiken van maatregelen. Toch zou het invoeren van deze maatregelen een stap in de goede richting zijn. *(Applaus.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Goovaerts.

De heer Goovaerts (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, de heer Cooreman is ingegaan op een onderdeel van mijn uiteenzetting. Ik wil hem de ware toedracht van de zaak laten kennen.

Toen in de eerste tekst van het globaal plan sprake was van het forfaitair belasten van inkomsten uit onroerend goed met 39 pct., heb ik de minister in naam van mijn partij doen opmerken dat hij exceptie had gemaakt voor banken en verzekeringsmaatschappijen. Ik vond die exceptie ongepast. Daarna — ik veronderstel na de reacties van de vastgoedsector — werd de maatregel van 39 pct. ingetrokken, maar kwam het koninklijk besluit van 18 februari 1994, waarbij werd bepaald dat het wonen in een gebouw van de bank, bijvoorbeeld als gerant, werd beschouwd als een voordeel in natura. Dit is eveneens een vorm van regeling, waarover ik geen oordeel uitspreek.

Ik heb echter de indruk dat de bepaling in verband met de 39 pct. niet uit het ontwerp is verdwenen om tegemoet te komen aan de problemen van de sector, maar omdat het totaal ongepast was banken en verzekeringsmaatschappijen buiten schot te laten.

M. le Président. — Monsieur le ministre, souhaitez-vous apporter déjà un premier élément de réponse?

M. Maystadt, ministre des Finances. — Monsieur le Président, je constate que M. Goovaerts récrit l'histoire à sa façon. Je me suis longuement expliqué tant à la Chambre qu'au Sénat sur les raisons qui ont amené le Gouvernement à renoncer à la mesure qui avait été initialement envisagée. Cette mesure consistait à imposer les sociétés à raison de 200 p.c. du revenu cadastral indexé des habitations en leur possession au taux de 39 p.c. Cela n'a strictement rien à voir avec ce dont vous avez parlé, monsieur Goovaerts. Nous avons renoncé à cette mesure parce qu'il nous est apparu qu'elle produirait des effets non désirés et serait en complète contradiction avec la politique du logement que voulaient mener les Régions. Ces dernières ont d'ailleurs été les premières à nous adresser leurs réactions.

De heer Cooreman (CVP). — Ik onderschrijf volledig wat de minister heeft gezegd.

M. le Président. — Nous poursuivrons nos travaux cet après-midi à 14 heures.

Wij zetten onze werkzaamheden voort vanmiddag om 14 uur.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

(La séance est levée à 12 h 30 m.)

(De vergadering wordt gesloten om 12 h 30 m.)